

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 3. oktober 2007

letnik XV

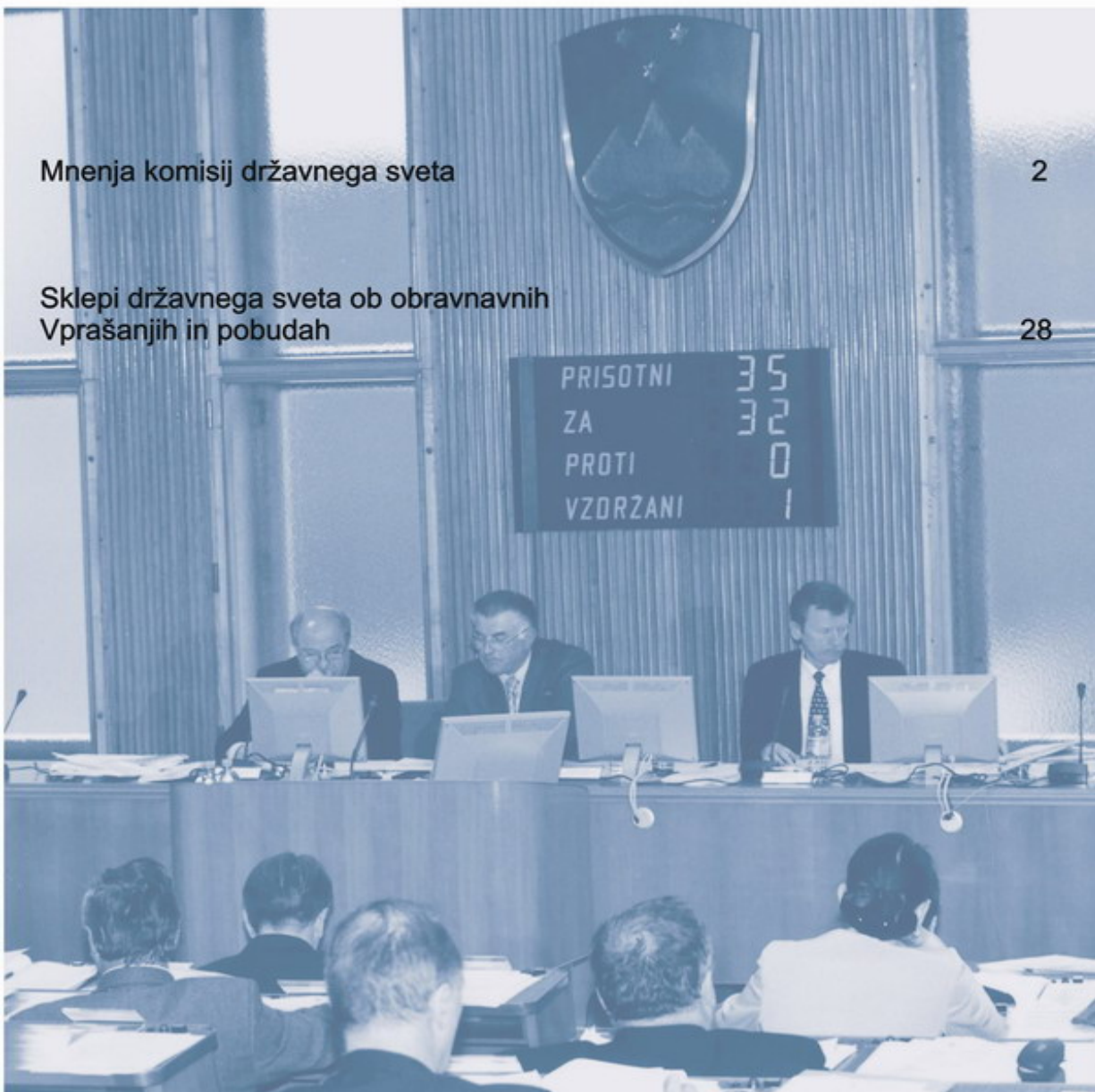
Št. 22

Mnenja komisij državnega sveta

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavnih
Vprašanjih in pobudah

28

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

---

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu **zakona o spremembi zakona o dohodnini** - druga obravnava, EPA 1402

Komisija za gospodarstvo je na 56. seji, dne 9. maja 2007, obravnavala predlog zakona predlogu zakona o spremembi zakona o dohodnini, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložil v obravnavo poslanec Sašo Peče.

Komisija se ne strinja s predlaganim črtanjem veljavne omejitvene določbe, s čimer bi se razširil krog upravičencev do donacij, zato predloga zakona **ne podpira**.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o pacientovih pravicah - prva obravnava**, EPA 1503

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 67. seji, dne 27. junija 2007, obravnavala predlog zakona o pacientovih pravicah, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona **ne podpira**.

Komisija je bila seznanjena s pripombami Varuha človekovih pravic, Varuha bolnikovih pravic, Zveze prijateljev mladine Slovenije, Društva kroničnih bolnikov Slovenije in Društva onkoloških bolnikov Slovenije.

Komisija predlog zakona zavrača, ker predlagatelj postopka javne razprave ni vodil na običajen način. Predlagatelj ni dal možnosti civilni družbi, Varuhu človekovih pravic in posameznim društvom bolnikov, da bi svoje pripombe v medsebojnem dialogu predstavili, skupaj preučili in za nekatera poglavja zakona in posamezne člene našli boljše definicije. Na svoje pripombe niso dobili niti odgovora. Prizadete organizacije se upravičeno sprašujejo, ali je v takih postopkih sploh smiselno sodelovati.

V predlogu zakona je povsem nesprejemljivo urejeno:

- varovanje pacientovih pravic,
- imenovanje zastopnika pacientovih pravic s strani ministra za zdravje in

- delovanje zastopnika pacientovih pravic na sedežu območnega zavoda za zdravstveno varstvo, ki zagotavlja vse materialne in druge pogoje za njegovo delo.

Komisija posebej izpostavlja problematiko, ki jo je predstavila Varuhinja bolnikovih pravic iz Maribora, da so se vladajoče politične stranke s koalicijsko pogodbo obvezale, da bo Vlada Republike Slovenije pripravila predloga dveh samostojnih zakonov in to predlog zakona o bolnikovih pravicah in predlog zakona o varuhu bolnikovih pravic.

V obravnavanem predlogu zakona sta obe področji združeni, kar pa za komisijo ni sprejemljivo. Komisija zato predlaga Ministrstvu za zdravje, da pripravi dva nova predloga zakona tako, kot je zapisano v koalicijski pogodbi. V predlogu zakona o varuhu bolnikovih pravic pa naj jasno definira njegovo vlogo, pristojnosti, način organiziranosti in kdo ga imenuje. Po mnenju komisije bi samo imenovanje in delovanje varuha bolnikovih pravic moralo biti urejeno tako, kot je to v zakonu o varuhu človekovih pravic. Nikakor pa ne more biti varuh bolnikovih pravic finančno odvisen od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in ministrstva, pristojnega za zdravje. V tem primeru po mnenju komisije ne potrebujemo zakona, ker bo tak varuh odvisen od tistih, ki so povezani s kršitvami bolnikovih pravic, in bodo bistveno zmanjšane možnosti njegovega delovanja v korist bolnika, že vnaprej pa bi bilo omajano zaupanje v ta organ. Varuh bolnikovih pravic mora biti samostojen in povsem neodvisen organ.

Po mnenju komisije predlog zakona, kakršen je, v praksi ne bo izvedljiv, zato predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da številne pripombe k predlogu zakona o pacientovih pravicah, ki so jih posredovali Varuh človekovih pravic, Varuhinja bolnikovih pravic iz Maribora, Zveza prijateljev mladine Slovenije, Društvo kroničnih bolnikov Slovenije, Društvo onkoloških bolnikov Slovenije in Društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Ljubljana prouči in pripravi dva nova predloga zakona, kot je zapisano v koalicijski pogodbi: predlog zakona o bolnikovih pravicah in predlog zakona o varuhu bolnikovih pravic.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-G) - druga obravnava**

Komisija za družbene dejavnosti je na svoji 69. seji, dne 30. avgusta 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-G) in **ga ni podprla**.

Uvodoma je predlagatelj pojasnil, da novelo narekujejo številne spremembe na področju vzgoje in izobraževanja, tako na nacionalni kot evropski ravni. Po njihovih navedbah naj bi v pripravi sprememb potekal intenziven socialni dialog, v katerega so bili vključeni predstavniki zaposlenih in sindikati na področju šolstva. Temu nasprotno je predstavnik SVIZ-a ob navzočnosti dijaških in študentskih organizacij ter nekaterih stanovskih društev trdil, da bistvena vprašanja, kot so zasebno šolstvo in sprememba financiranja,

ostajajo odprta ter niso usklajena s socialnimi partnerji in nimajo soglasja strokovne javnosti, saj noben kvalificiran sindikat niti stanovske organizacije zakonskega predloga niso eksplicitno podprle. Poleg tega bi bilo po njegovem treba izvesti natančne analize obstoječega stanja in po možnosti predvideti učinke napovedanih sprememb. Zgovorno je dejstvo, da je Ministrstvo RS za šolstvo in šport še pred zaključkom tega zakonodajnega postopka (to je tretje spreminjanje istega zakona) že objavilo osnutek nove novele istega zakona.

Komisija je v razpravi nasprotovala nekaterim novim rešitvam in je menila, da bi bilo bolje, če bi črtali najbolj sporne člene, uveljavili pa tiste rešitve, ki niso naletele na tako široko nasprotovanje in bi lahko predstavljale spodbudo za kvalitetno rast slovenskega šolskega sistema.

Komisija nasprotuje predlaganemu novemu **2. in 3. členu novele**, ker v besedilu novega odstavka veljavnega 7. člena uvaja možnost statusnega povezovanja šol in vrtcev v vzgojno-izobraževalne centre, kar naj bi po trditvah predlagatelja predstavljalo zgolj racionalizacijo dela. Komisija meni, da takšno možnost že v zadostnem obsegu omogoča veljavni 7. člen, saj določa, da se šola oziroma vrtec organizira tudi kot organizacijska enota zavoda, zato ni treba z novim 8. a členom združevati različnih administrativnih opravil in jih zagovarjati z zniževanjem stroškov, racionalizacijo in s tem dvigom kakovosti dela. Komisija tudi opozarja, da so se v preteklosti podobne racionalizacije že izkazale za neučinkovite. Nepremišljenemu združevanju predšolskih zavodov in institucij za mladino s posebnimi potrebami z drugimi vzgojno-izobraževalnimi zavodi nasprotujejo tudi strokovne organizacije in ga ocenjujejo kot nespoštovanje in nepoznavanje specifičnega in avtonomnega strokovnega področja.

Komisija opozarja, da izkušnje po svetu kažejo, da centri z velikim številom otrok niso sprejemljivi, saj se v velikih centrih večajo disciplinski problemi in stopnjuje nasilje, ne prispevajo k večji kakovosti dela tudi zaradi krčenja zaposlenih. Še posebej se je zavzela za ohranjanje svetovalne službe v sedanjem obsegu. Komisija predpostavlja, da bo občina, ki bo sprejela akt o ustanovitvi centra, težila k zmanjšanju števila organov, ki jih zakon le dopušča ne pa tudi določa, in zato opozarja, da novela omogoča, da se na center lahko prenese tudi svet staršev, kar bi izrazilo zmanjšalo njihov vpliv na odločitve v šoli.

Komisija je v celoti nasprotovala pogojem za financiranje zasebnih šol, ki v **30. členu novele** omogočajo, da se zasebnim šolam, ki izvajajo javno veljavne programe, zagotavljajo sredstva v enaki višini **(100 %) kot javnim šolam**. Ni sprejemljivo, da želi predlagatelj v prejšnjih določbah racionalizirati delovanje javnih šol in vrtcev, tu pa zvišuje sredstva za financiranje zasebnih šol. Komisija meni, da ni sprejemljivo črtanje pogoja dveh oddelkov (to je spodnje meje števila vključenih otrok v zasebni šoli), ker je to v nasprotju s spremembami pri organizaciji javnih šol, kjer spodnja meja dveh oddelkov za ustanovitev ostaja in se poleg tega še načrtuje združevanje le-teh v velike centre. To pomeni, da se z novim sistemom financiranja praktično onemogoča obstoj manjših javnih šol, medtem ko se pri zasebnih šolah z navedeno spremembo omogoča tudi financiranje zelo majhnih šol.

Komisija se poleg tega zavzema, da se v svete vzgojno-izobraževalnih organizacij ponovno vključijo tudi dijaki, kar predlagata dijaška in študentska organizacija.

Sredstva se po novem zagotavljajo v skladu z metodologijo za oblikovanje obsega sredstev **na udeleženca izobraževanja** oziroma v skladu z normativi in standardi, ki veljajo za javne šole. Ker naj bi se sredstva oblikovala na podlagi metodologije, je možno, da bodo zasebne šole tako financirane celo v večjem obsegu kot javne šole. Predlagatelj sicer trdi, da zasebnim šolam ne pripadajo sredstva za investicije in nekateri materialni stroški, vendar komisija dvomi v takšno utemeljitev, ker besedilo 32. člena omejuje prispevke staršev le za določene izdatke, ki so kriti iz proračuna države oziroma lokalne skupnosti. Komisija ugotavlja, da se zasebnim šolam celo širi možnost, da sodelujejo pri programih opremljanja v skladu s pravilnikom, ki ga določi minister, in na ta način pridobivajo sredstva za investicijsko vzdrževanje.

V novem **30. členu** je nesprejemljiva četrta alineja prvega odstavka veljavnega 86. člena, ker omogoča ustanavljanje zasebnih šol glede na njihovo nazorsko usmerjenost, saj po mnenju komisije besedilo "vsebinska dopolnitev javne mreže šol" in "možnost uresničevanja ustavne pravice staršev, da usmerjajo vzgojo svojih otrok", pomeni, da bo za odločitev o ustanovitvi zasebne šole prevladala vsebinska dopolnitev javne mreže šol, da zasebne šole poučujejo po posebnih pedagoških načelih ali po različnih nazorskih usmeritvah. S predlagano rešitvijo bi odpadla minimalna varovalka, da država ohrani vsaj delno diskrecijsko pravico pri uveljavljanju vprašljivih pedagoških in vzgojnih konceptov.

Komisija se zavzema za **ohranitev 86. člena veljavnega zakona**, po katerem zasebni šoli pripada za posameznega učenca oziroma dijaka 85% sredstev, ki jih država oziroma lokalna skupnost zagotavlja za plače, druge osebne prejemke v skladu s kolektivno pogodbo in materialne stroške na učenca oziroma dijaka v javni šoli. Priporočila EU in tudi sodna praksa zahteva le to, da država dopušča ustanavljanje zasebnih šol, ne zahteva pa njihovega (so)financiranja in javne veljavnosti.

Komisija v celoti nasprotuje novemu **29. členu novele**, s katerim se spreminja 84. člen veljavnega zakona in uvaja **način določanja obsega sredstev** na podlagi **števila udeležencev izobraževanja** z metodologijo, ki jo določi minister. To pooblastilo je bistveno preširoko in nedorečeno, omogoča pa nižanje izobraževalnih standardov in tudi neupoštevanje specifičnih pogojev dela posameznih zavodov. Kljub poskusnemu uvajanju takšnega financiranja na majhnem vzorcu javnosti niso predstavljeni rezultati in analize posledic. Nov sistem financiranja, ki v dokončni obliki ni predstavljen, omogoča večanje števila učencev v oddelkih in skupinah, omogoča nastajanje velikih razlik v izobrazbenih standardih. Pri financiranju mora vendarle biti ključni kriterij ohranjanje mreže javnega šolstva s čimbolj izenačenim izobraževalnim standardom.

Komisija ima pomisleke v zvezi z **31. členom novele**, s katerim naj bi predlagatelj zagotovil **varovanje javne mreže** tako, da zagotavlja šoloobveznim otrokom pravico vpisa v javno šolo v šolskem okolišu, kjer prebivajo, ne glede na obstoj zasebne šole.

Zasebne šole, ki bodo ustanovljene v takem okolišu, kjer bo zaradi njihovega obstoja ogrožena edina javna šola, po veljavni zakonodaji niso bile upravičene do javnega financiranja, po novem pa tak način ne bo več sankcioniran, saj se omogoča javno financiranje v višini 100 %. Obstaja bojazen, da zaradi obstoja privatne šole v določenih primerih ne bo mogoče ustanoviti javne šole z vsaj dvema oddelkoma in se bo ta ustanovila za več šolskih okolišev.

Predlagatelj trdi, da bo pomoč učencem in dijakom, ki zaradi socialnega položaja ne zmorejo v celoti plačati določenih **prispevkov**, dodeljena tako javnim kot zasebnim šolam. S tem želi predlagatelj zagotoviti, da ne bi prišlo do razlikovanja na podlagi materialnega položaja otrok oziroma njihovih staršev, v kar pa komisija dvomi glede na **novi 32. člen**, ki opredeljuje le določeno vrsto prispevkov iz proračuna države ali lokalne skupnosti. S prispevki staršev se po mnenju komisije ohranja možnost šolnin tudi v 100% financiranih zasebnih šolah, saj prvi odstavek 88. člena ne opredeljuje prispevka tako, da ga zasebna šola ne bi mogla opredeliti kot prispevek za nad-standard.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli(ZOsn-G) - druga obravnava

---

Komisija za družbene dejavnosti je na svoji 69. seji, dne 30. avgusta 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli (ZOsn-F) in ga **podprla**, vendar opozarja na pomisleke pri nekaterih rešitvah.

V 6. členu novele se med obvezne predmete osnovne šole uvaja drugi tuji jezik, kar je po navedbah predlagatelja nujno zaradi zahteve Evropskega sveta in ker se v približno 20 državah Evropske unije že leto dni učijo dva tuja jezika v obveznem izobraževanju tudi zaradi sodobne mobilnosti. Komisija je menila, da je potrebna analiza, če so zagotovljeni pogoji za učenje vseh učencev v Sloveniji in kako bo uvedba dejansko povečala tedensko obveznost učencev in s tem vplivala na trditev predlagatelja o manj zahtevni osnovni šoli.

V 8. členu novele se s predlaganim črtanjem besedila veljavnega 17. člena ukinja obveznost učenca, da izbirne predmete obvezno izbira iz obeh sklopov, to je družboslovno-humanističnega in naravoslovno-tehničnega, čeprav šola mora vedno obvezno ponuditi predmete iz obeh sklopov. Komisija je menila, da je odprava dosedanje obveznosti, da učenec pri izbiri izbirnih predmetov izbere vsaj enega iz družboslovnega oziroma naravoslovnega sklopa, pomeni ožanje splošnega znanja učencev.

V 11. členu novele se z novim 3. odstavkom veljavnega 29. člena omogoča drugačno razporeditev tedenskega števila ur pouka, kot jih določa predmetnik za posamezni predmet, vendar le za krajši čas (dva tedna). S tem se šolam odpira zakonska možnost

za fleksibilnost organizacije pouka, vendar se komisiji zastavlja vprašanje, kakšen bo postopek sprejemanja fleksibilnega predmetnika v posameznem razredu in kakšna bo vloga učiteljev v teh postopkih oblikovanja.

Komisija je podprla predlog Zveze društev športnih pedagogov Slovenije k 14. členu novele, po katerem naj bi se iz tedenske obremenitve učencev po obveznem programu izvzele ure športne vzgoje, zato da bi šole učencem lahko ponudile možnost vsakodnevne športne vzgoje, saj je za otrokov razvoj zelo pomembna in jo v obliki projektov (oddelki z dodatno športno ponudbo) že ponujajo številne šole. V obrazložitvi Zveza poudarja, da športna vzgoja ponuja drugačno vrsto obremenitve, ki pomeni izrazito kompenzacijo statičnemu, sedečemu položaju, v katerem preživijo otroci večino dneva. S svojimi vsebinami deluje športna vzgoja razbremenjujoče, zato komisija meni, da lahko ure športne vzgoje izvzamemo iz določenega tedenskega obsega učenčeve obveznosti. Pomembno je, da se v okviru vzgojno-izobraževalnega sistema poskrbi za ustrezna znanja o zdravem življenjskem slogu in se otrokom privzgoji odgovornost do lastnega zdravja. Komisija tudi podpira predlog, da naj bi bila športna vzgoja izvzeta iz določila, da lahko šola spreminja tedensko število ur posameznih predmetov v različnih časovnih periodah. Športna vzgoja naj bi imela enako število ur na teden skozi vse leto.

V 25. členu novele se uvaja za komisijo vprašljiva novost, da se učenec lahko prešola brez soglasja staršev, vendar si mora šola v tem primeru pridobiti mnenje centra za socialno delo in soglasje nove šole. Takšne omejitve bistveno zmanjšujejo možnost izrekanja takšnih vzgojnih ukrepov, tudi če so nujni in v korist večine ostalih učencev.

V 30. členu novele je predlagano črtanje besedila "ocena splošnega uspeha" iz besedila 63. veljavnega člena, kar pomeni, da ob zaključku vsakega razreda šola ne bi več določala splošnega učnega uspeha posameznega učenca osnovne šole. Komisija je menila, da predlagatelj ni zadovoljivo argumentiral novega predloga v obrazložitvi zakona, niti ga niso podprli vsi strokovnjaki s tega področja, saj do sedaj opravljene analize kažejo, da je splošni učni uspeh dober napovednik posameznikove uspešnosti v času obveznega izobraževanja in nadaljevanja izobraževanja. Pomisleke zbuja tudi ukinjanje nacionalnih preverjanj znanja in njihove selektivne vloge pri vpisu v srednjo šolo.

Komisija meni, da je pri razvijanju slovenskega šolskega sistema potrebno upoštevati lastno tradicijo in posebnosti, ki jih ni mogoče mehanično prenašati iz enega kulturnozgodovinskega prostora v drug.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k predlogu Resolucije o Nacionalnem gozdnem programu (ReNGP)**

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 52. seji, dne 5.9.2007 obravnavala predlog Resolucije o Nacionalnem gozdnem programu, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

V predstavitvi je predstavnik predlagatelja resolucije poudaril, da je le ta pripravljena na podlagi 7. člena Zakona o gozdovih in predstavlja temeljni strateški dokument namenjen določitvi nacionalne politike sonaravnega gospodarjenja z gozdovi v Sloveniji in usmeritve za ohranitev in razvoj gozdov ter pogoje za njihovo izkoriščanje oziroma rabo. Glavna načela so usmerjena v ohranitev gozda in zagotavljanje več namenske vloge, ki vključuje okoljski, socialni in gospodarski vidik. Gospodarjenje z gozdovi v Sloveniji temelji na načelih trajnosti, sonaravnosti, večnamenkosti gozdov in načrtnosti dela z njimi ter zagotavlja trajno ohranjanje gozdov in vseh njihovih funkcij.

Na podlagi 12. člena Zakona o divjadi in lovstvu je sestavni del nacionalnega programa tudi Program upravljanja z divjadjo, ki določa strategijo za usmerjanje razvoja populacij divjadi in ukrepanje v njihovem življenjskem okolju. Program upravljanja je trajna podlaga za načrtovanje z divjadjo. V njem so za posamezne vrste divjadi določena življenjska območja in možne širitve življenjskih območij za določeno vrsto divjadi, usmeritve in pogoji za ohranitev in varstvo posameznih vrst divjadi in njenega življenjskega okolja ter zagotavljanje sobivanja s človekom.

Komisija je predlog resolucijo o nacionalnem gozdnem programu **podprla** saj ugotavlja, da je krepitev trajnostne rabe gozda, ki vključuje les ter vse ostale gozdne proizvode in koristi, bistvena sestavina gospodarskega vidika gozdov, saj ima Slovenija prav na tem področju precejšnje možnosti za razvoj proizvodov in storitev, ki temeljijo na rabi obnovljivih virov. Pomemben vpliv gozdov in z njim povezane dejavnosti se kaže tudi v prispevku dviga kakovosti življenja, še posebno na podeželju pa tudi k blaginji ljudi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o divjadi in lovstvu (ZDLov-1A) - skrajšani postopek

---

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na svoji 52. seji, dne 5. septembra 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o divjadi in lovstvu (ZDLov-1A), ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so se k predlogu zakona seznanili s pripombami in predlogi Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in Lovske zveze Slovenije.

Uvodoma je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da spremembe izhajajo na osnovi odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije iz novembra 2006, s katero je bilo zakonodajalcu naloženo, da v roku enega leta odpravi določene neustavnosti v obstoječem zakonu o divjadi in lovstvu iz leta 2004. Ključna sprememba zakona je tako v delu trajanja prednostne pravice do sedanjih upravljavcev lovišč pri pridobitvi koncesije za trajnostno gospodarjenje z divjadjo, ki se po novem omejuje le na postopek prve podelitve koncesije. Novi zakon tudi predvideva jasnejšo razdelitev sredstev iz naslova koncesijskih dajatev, ki so jo dolžni plačevati upravljavci lovišč. 25 odstotkov koncesijske dajatve bo tako po novem pripadalo občinam, 75 odstotkov pa bo prihodek proračuna Republike Slovenije.

Po novem se bo koncesija za upravljanje lovišča podelila za največ deset let in ne več dvajset. Sprejeta rešitev je kompromis med odločitvijo Ustavnega sodišča, ki je zavzelo stališče, da je država pri prvem podeljevanju koncesij za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih v Sloveniji dolžna spoštovati že pridobljene pravice dosedanjih upravljavcev na eni strani in zahtevami lastnikov kmetijskih zemljišč in gozdov iz naslova lovskih pravic na drugi strani. Slednji se pri naslednji podelitvi koncesij lahko organizirajo in registrirajo kot pravne osebe za dejavnost lovstva, kandidirajo na javnem razpisu za podelitev koncesij in imajo prednost pri pridobitvi koncesije v razmerju do drugih lovskih družin.

Predlog zakona omogoča izvajanje lova polhov tudi ne-lovcem saj se ta izvaja izključno z nastavljanjem pasti. Z namenom obravnavanja gozda kot enotnega ekosistema, brez ločevanja na rastlinsko in živalsko komponento, zakon združuje lovsko in gozdarsko strateško načrtovanje. Zakon uveljavlja tudi nekatere poenostavitve in odpravlja nekatere nepotrebne administrativne postopke. Tako poenostavlja izračun koncesijske dajatve in odpravlja dovoljenja za postavitve obor za rejo divjadi. Jasneje ureja tudi obveznosti ustreznih institucij o obveščanju upravljavcev o povozih divjadi, pravni status območnih združenj upravljavcev lovišč in lovišč s posebnim namenom, področje odškodnin na ne lovnih površinah. Čimprejšnje sprejetje zakona bo omogočilo pripravo in sprejem Uredbe o podelitvi koncesij za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih v RS, na podlagi katere bo ministrstvo izvedlo javni razpis in izdalo odločbe o podelitvi koncesij.

Predstavnik Lovske zveze Slovenije se je zavzel za divjad v lasti države, ki bi na to s koncesijami podelila odgovornost za upravljanje z njo. So pa v Lovski zvezi Slovenije nezadovoljni da se je dolžina koncesij skrajšala za polovico, na le deset let, vlada pa po njihovem mnenju tega ni nikjer jasno utemeljila. V predlogu zakona jih moti tudi določilo, da se lahko lastniki registrirajo kot pravne osebe za dejavnost lovstva in imajo prednost pri pridobitvi koncesije v razmerju do drugih lovskih družin. Opozarjajo, da novela zakona hkrati podeljuje območnim združenjem upravljavcev lovišč lastnost pravne osebe, kar kaže na željo po vzpostavitvi vzporedne lovske zveze, kar bi lahko slabo vplivalo na tradicijo lovstva v Republiki Sloveniji.

Predstavnik Kmetijsko, gozdarske zbornice Slovenije pa je poudaril, da je pripravljavec zakona pripravil le spremembe, ki zadoščajo zahtevam odločbe Ustavnega sodišča, medtem, ko za zbornico in lastnike gozdnih zemljišč najbolj pomembnih pripomb, ki so jih večkrat že izrazili in posredovali na ministrstvo, predlagatelj ni upošteval. Že od leta 2004 naprej si prizadevajo za učinkovitejše ocene in izplačilo škod povzročenih zaradi divjadi, prav tako pa menijo, da bi morali omogočiti oblikovanje zasebnih lovišč, ki bi prispevala k razvoju kmetij in podeželja zlasti v povezavi s turizmom, teh problemov pa predlog zakona ne rešuje.

Komisija je predlog zakona **podprla** hkrati pa sprejela naslednje konkretne pripombe in predloge:

k 7. členu

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Pri vseh nadaljnjih podelitvah koncesije na podlagi javnega razpisa lahko uveljavljajo prednostno pravico lovske organizacije, katere večji del članov so lastniki zemljišč in gozdov na območju lovišča. V kolikor le ti ne uveljavljajo prednostne pravice jo lahko uveljavijo lovske organizacije katere večji del članov ima stalno bivališče na območju lovišča oziroma lovske organizacije iz tretje točke prejšnjega odstavka. "

Obrazložitev:

Lastnikom zemljišč je potrebno dati možnost, da ob drugi podelitvi koncesije uveljavijo prednostno pravico, saj se živali prehranjujejo na njihovih zemljiščih, nadomestila pa lastniki zemljišč ne prejemajo, prihodek iz lovišč pa bi lahko kmetom, ki bi oblikovali svojo lovsko družino, pomenil vsaj minimalno nadomestilo zaradi poseganja v njihovo lastnino. Prav tako obstoječa dikcija zakona govori o dveh kategorijah prednostnih upravičencev pri nadaljnjih podelitvah koncesije, obe kategorije pa sta razmejeni z besedo "oziroma", kar bo povzročalo težave pri podelitvah koncesij zato je potrebo nedvoumno napisati prednostni vrstni red.

k 9. členu:

1. Besedilo tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Osnova za izračun koncesijske dajatve je petletno povprečje letnih prihodkov od dejavnosti gospodarjenja z loviščem, prihodek od prodane divjačine in prihodek iz lovnega turizma) v zadnjih petih letih, zmanjšana za izplačane odškodnine za škode od divjadi. "

Obrazložitev:

Predlagana osnova za izračun koncesijske dajatve ni sprejemljiva, saj upošteva le pet letno povprečje letnih prihodkov od dejavnosti gospodarjenja z loviščem. Tak način

določanja osnove upravljavcev ne bi motiviral za vlaganje v lovišče, saj bi ti strmeli k čim večjemu prihodku, zlasti iz naslova lovnega turizma. Pri določanju osnove je nujno potrebno upoštevati tudi izplačane odškodnine za škode po divjadi. V nasprotnem primeru bi v nekaterih loviščih seštevke izplačanih škod in določene koncesijske dajatve presegle prihodke iz dejavnosti gospodarjenja z loviščem. Nenazadnje je treba opozoriti na dejstvo, da upravljavec lovišča na podlagi zakona objektivno odgovarja za škodo, ki jo povzroči divjad.

2. Besedilo petega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

"(5) 25 odstotkov koncesijske dajatve je prihodek proračuna Republike Slovenije, 75 odstotkov pa prihodek proračuna občine. Posamezna občina prejme sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v njej."

Obrazložitev:

S predlogom tega člena največ izgubijo lastniki zemljišč, ki ne bodo dobili vsaj minimalnega nadomestila zaradi obremenjenosti svojih lovišč z divjadjo, zato morajo glavni del koncesijne pridobiti občine, ki pa morajo ta sredstva nameniti za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire.

3. Za sedanjim petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

"(6) Koncesijska dajatev iz prejšnjega odstavka so prejemki, ki jih Republika Slovenija porablja kot namenske izdatke za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire. Podrobnejše pogoje, namen in način porabe teh sredstev določi s podzakonskim predpisom Vlada Republike Slovenije."

Sedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

Obrazložitev:

Sredstva iz naslova koncesijskih dajatev se morajo nameniti za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire saj se divjad prehranjuje v glavnem na zasebnih zemljiščih, zato se morajo proračunska sredstva uporabiti za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire, s tem pa bi lastniki zemljišč dobili posredno nadomestilo zaradi obremenjenosti svojih zemljišč z divjadjo.

k 14. členu:

Besedilo tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Policija, upravljavci cest in veterinarsko higiensko službo morajo o trku divjadi z vozili v prometu in najdbi ranjene ali poginule divjadi na cestišču pred odstranitvijo divjadi obvestiti Regijski center za obveščanje, ki o tem obvesti upravljavca lovišča.

Predstavnik upravljavca ima pred odstranitvijo poginule divjadi na cestišču pravico do pridobitve vseh tistih delov poginule divjadi, ki jih potrebuje za evidentiranje izgub."

Obrazložitev:

Predlagana dopolnitev je že sama po sebi koristna vendar ne zajema primerov trka divjadi z vozili v prometu, ki so v praksi najbolj pogosti. S predlagano pripombo se zato samo jasneje urejajo obveznosti policije, upravljavcev cest in veterinarsko higienske službe, Regijskega centra za obveščanje in upravljavcev lovišč. Predlagana sprememba pravzaprav le daje zakonsko podlago za dobro sodelovanje navedenih služb, ki na nekaterih območjih v Republiki Sloveniji že poteka.

k 19. členu:

19. člen predloga zakona se črta.

Obrazložitev:

V prvem odstavku desetega člena obstoječega zakona je jasno navedeno katere so ne-lovne površine v obstoječem 54. členu, v tretjem odstavku pa je jasno navedeno pod katerimi pogoji za škodo odgovarja Republika Slovenija, zato ni potrebe po dodajanju novega prvega odstavka. Prav tako ni potrebna utemeljitev spremembe tega člena v gradivu na str. 21, da država ne more biti odgovorna za "npr. objedanje krizantem na grobovih", če le ti niso ustrezno zavarovani. S predlogom spremembe se vsa skrb za škodo prelaga na ramena lastnikov zemljišč. Dejstvo pa je, da je divjad v lasti države, zato bi le ta morala poskrbeti, da divjad ne povzroča škode.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih (ZG-B) - druga obravnava

---

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 52. seji, dne 5.9.2007 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da bi naj spremembe omogočile vzpodbujanje združevanja lastnikov gozdov in s tem prispevale k boljši organiziranosti ter učinkovitejšemu gospodarjenju z gozdovi. V skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov je za graditev objektov v gozdu potrebno pridobiti soglasje Zavoda za gozdove Slovenije. Veljavni zakon o gozdovih daje pravno podlago za izdajo

soglasij le za manj zahtevne objekte, medtem ko za izdajo soglasja za graditev enostavnih objektov, kot so npr. gozdne ceste do 2 km, gozdne vlake do 1 km in podobno, pa omenjeni zakon soglasja ne omogoča. Pravno podlago za izdajo omenjenih soglasij je potrebno čimprej zagotoviti zaradi graditve gozdne infrastrukture, črpanja evropskih sredstev za ta namen in s tem omogočanja gospodarjenja z gozdovi. Zaradi navedenega je v predlogu zakona Zavod, z organizirano javno gozdarsko službo v vseh gozdovih tistih, ki ima pooblastilo za izvajanje nadzora nad navedenimi aktivnostmi.

Predlagane spremembe omogočajo tudi racionalizacijo dolgoročnega načrtovanja. Z združitvijo dolgoročnih načrtov se bo prispevalo k večji preglednosti načrtovanih ukrepov na področju gozdarstva in lovstva. Na področju sodelovanja lastnikov gozdov se ne želi samo zagotoviti njihovo sodelovanje v postopku sprejemanja gozdnogospodarskih načrtov temveč tudi njihovo vključitev v samo pripravo teh načrtov. Da bi zagotovili strokovno sodelovanje javnega interesa pri gospodarjenju z gozdovi z željami lastnika gozda se želi s predlagano spremembo zakona doseči prepoved ukvarjanja delavcev Zavoda z dejavnostjo gospodarjenja z gozdovi in trženja lesa. Ta prepoved se navezuje na čas trajanja delovnega razmerja na zavodu. Spremembe omogočajo tudi preprečitev nadaljnje delitve gozdnih parcel, državi pa bodo omogočile tudi prednostni nakup kompleksov gozdov, ki so večji od 30 ha. Predlagane spremembe omogočajo tudi organizacijo in izvedbo nekaterih prireditev v gozdu po posebnem postopku; spremembe temeljijo tudi na sprejeti resoluciji o nacionalnem gozdnem programu.

Predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, pa je ocenil, da se s predlaganimi spremembami ne teži k cilju izboljšanja položaja lastnikov gozdov, razvoja podeželja in dvigu učinkovitosti gospodarjenja z zasebnimi gozdovi. V predlogu zakona tudi ni rešen problem oblikovanja javne službe v gozdarstvu pri KGZS, čeprav bi to bilo potrebno po uskladitvi zakona o zbornici in zakona o gozdovih. Oblikovanje službe je nujno potrebno, služba pa bi le nadgradila naloge Zavoda za gozdove Slovenije na področju izobraževanja, še posebej pa na področju trženja za katerega predlog zakona uveljavlja prepoved izvajanja s strani delavcev Zavoda za gozdove Slovenije. Predlog zakona prav tako ne uvaja poglavja o razvoju podeželja, čeprav bi to bilo nujno potrebno na vse večji pomen gozdarstva.

Po seznanitvi predlogov in pripomb Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije k predlaganim spremembam zakona so člani komisije predlog zakona **podprli** ter sprejeli naslednje konkretne pripombe in predloge:

k 6. členu:

1. V prvem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

"-dopustiti v svojem gozdu prost dostop ter aktivnosti povezane z gospodarjenjem z gozdovi ter za reševanje ljudi in premoženja, v skladu s tem zakonom, na njegovi podlagi izdanimi predpisi in pogoji, določenimi v predpisih o varstvu okolja in ohranjanju narave. Ta obveznost ne velja za primere pridobitne turistične rekreativne dejavnosti. V

tem primeru in v primeru ostalih organiziranih aktivnosti je potrebno soglasje lastnika gozda, ki lahko zahteva primerno odškodnino."

Obrazložitev:

Lastniki gozdov morajo dopuščati po sedanji ureditvi zakona prost dostop v gozdove tudi npr. turističnim agencijam, ki se ukvarjajo s pridobitno dejavnostjo, sami pa od tega nimajo nič oziroma imajo samo obveznosti, zato je potrebno omogočiti lastnikom, da pridobijo vsaj minimalno odškodnino za obiske oziroma da sodelujejo pri usmerjanju večjih skupin in nadzoru nad dogajanjem v svojih gozdovih.

2. V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

"Lastniki gozdov imajo pravico sami ali preko predstavnikov Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije sodelovati v postopku priprave in sprejemanja načrtov za gospodarjenje z gozdovi."

Obrazložitev:

Dosedanja praksa priprave načrtov je pokazala, da lastniki gozdov težko vplivajo na vsebino načrtov saj nimajo ustreznega znanja, zato jim je potrebno omogočiti, da jih lahko zastopajo tudi njihovi predstavniki.

k 14. členu:

1. V prvem odstavku se spremeni drugi stavek, ki se glasi:

"(1) Osnutek območnega načrta določi Svet Zavoda, osnutek gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote pa svet območne enote Zavoda."

Obrazložitev:

Člani sveta območne enote Zavoda najbolj poznajo razmere na področju območja, zato je smotno, da tudi določijo osnutek gozdnogospodarskega načrta enot in ne strokovni svet ZGS. Dejstvo je, da ZGS že tako pripravlja strokovne podlage za načrte in da je v zavodu že dosežen konsenz o vsebini načrta, ko se ga da v obravnavo na Svet, zato ni potrebe, da bi osnutek načrta določil strokovni svet območne enote oziroma centralne enote ZGS.

2. Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(4) Zavod mora k predlogu območnega načrta pridobiti soglasje ministra, pristojnega za okolje, prostor in vode ter ministra, pristojnega za ohranjanje narave ter mnenje Območne enote Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki pokriva pretežni del območja, k predlogu gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote pa

mnenje organizacije, pristojne za varstvo narave in mnenja lokalnih skupnosti, na območju katerih leži gozdnogospodarska enota ter odborov izpostav Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, na območju katerih leži gospodarska enota.

Obrazložitev:

Lastniki gozdov so v sedanjem načinu sprejemanja gozdnogospodarskih načrtov zapostavljeni zato prevladuje mnenje, da je potrebna obravnava gozdnogospodarskih načrtov tudi na pristojnih telesih KGZS, ki zastopa interese lastnikov gozdov.

k 33. členu:

1. Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Ne glede na določbe prvih dveh odstavkov tega člena ter drugih zakonov, ki urejajo predkupno pravico na kmetijskih in stavbnih zemljiščih, ima Republika Slovenija predkupno pravico pri prometu kompleksov gozdov, večjih od 30 ha v primeru, da se bodo ti gozdovi namenili kmetijam s težkimi razmerami pridelovanja predvsem v hribovitem in gorskem svetu. V kolikor Republika Slovenija predkupne pravice ne uveljavlja ima prednostno pravico razen v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena lastnik, katerega zemljišče meji na gozd, ki se prodaja. Če ta prednostne pravice ne uveljavlja ima prednostno pravico drug lastnik, katerega gozd je najbližje gozdu, ki se prodaja."

Obrazložitev:

V Programu razvoj gozdov (Uradni list RS št. 14/96) je zapisano da naj država kmetijam, s težkimi razmerami na podlagi celovitega programa razvoja podeželja omogoči opravljanje del v državnih gozdovih, zamenjavo gozdov zaradi zaokroževanja posesti ali nakup bližnjega gozda pod ugodnejšimi pogoji do površine, ki bi jo kmetija lahko obvladala z delom njenih članov. K tem usmeritvam teži tudi ministrstvo pri spremembi zakona, vendar v spremembah zakona ni jasno razvidno kaj bo Republika Slovenija počela z gozdovi za katere bo uveljavljala predkupno pravico po tem členu. Omenjene vsebine je potrebno zapisati tudi v zakon, da ne bo kasneje prihajalo do špekulacij in bodo gozdovi, za katere je Republika Slovenija uveljavila predkupno pravico, dani v upravljanje koncesionarjem oziroma ostalim, ki se bodo javili na razpis Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

2. Šesti odstavek 33. člena se črta:

Obrazložitev:

Na KGZS prevladuje stališče, da nadaljnje drobljenje že tako majhnih gozdnih parcel ne vodi do bolj učinkovitega gospodarjenja z gozdovi, zavedati pa se je tudi potrebno, da se s prepovedjo delitev gozdnih parcel posega v lastninsko pravico, prav tako pa se s

takšno prepovedjo onemogoča nakup le dela parcele oziroma se posega na področje dedovanja.

k 41. členu:

V drugem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) Vodje območnih enot imenuje in razrešuje direktor Zavoda na predlog svetov Območnih enot."

Obrazložitev:

Sveti območnih enot najbolj poznajo kandidate za vodje območnih enot, zato je primerno, da predlagajo osebo v imenovanje direktorju, ki pa mora imeti proste roke pri določitvi ožje ekipe s katero bo delal v času svojega mandata.

k 42. členu:

V prvem odstavku se besedilo "Strokovni svet območne enote določi osnutek gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote in" nadomesti z besedilom "Svet območne enote določi osnutek načrta gozdnogospodarske enote in".

Obrazložitev:

V Svetu Zavoda za gozdove Slovenije so lokalni predstavniki, ki najbolj poznajo gozdnogospodarske enote, zato jim je potrebno dati možnost, da odločajo o načrtih gospodarjenja za svoje področje.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o popravi krivic (ZPKri-E) - prva obravnava

---

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 75. seji, dne 10.9.2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o popravi krivic, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlagatelj odpravlja prekluzivna roka za vložitev zahtev; roka za vložitev zahtev za pridobitev statusa po določbah Zakona o popravi krivic in za vložitev zahteve za revizijo sodbe po drugem odstavku 10. člena oziroma drugem odstavku 23. člena Zakon o popravi krivic namreč potečeta dne 31.12.2007. Vlada RS ocenjuje, da je bistven razlog za sprejem tega zakona spoštovanje načela pravne države (2. člen Ustave Republike

Slovenije), ki vključuje tudi načeli zaupanja v pravo in pravičnost, načela spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin (15. člen Ustave Republike Slovenije) ter posameznih človekovih pravic ali svoboščin, zlasti iz 17., 18., 19., 21., 26. in 34. člena Ustave Republike Slovenije. Tako se na ustrezen način zagotavlja uresničevanje in varovanje osebnega dostojanstva, spoštovanje osebnostne celovitosti in daje primerna satisfakcija morebitnim upravičencem, ki so svojci žrtev povojnih protipravnih odvzemov življenja ali pa osebe, ki so bile iz političnih razlogov neutemeljeno obsojene v obdobju med 15.05.1945 do 02.07.1990 (bivši politični zaporniki). V predlaganem novem 35.a členu se predpisujejo pogoji za znanstveno raziskovanje s področja politične represije v obdobju med leti 1945 in 1990, kolikor se nanašajo na osebne podatke o posameznikih, katere so obdelovale represivne organizacije ob sorazmernem upoštevanju zasebnosti posameznikov.

Komisija na predlog zakona ni imela pripomb, zato ga je soglasno **podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pravniškem državnem izpitu (ZPDI-D) - prva obravnava**

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 75. seji, dne 10.9.2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pravniškem državnem izpitu, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira prizadevanja predlagatelja po skrajševanju čakalnih dob za vstop v sodniško pripravništvo, kar je po mnenju komisije pglavitni razlog za pripravo obravnavanega predloga.

Komisija predlog zakona **podpira**, meni pa, da bi se moral predlagatelj konkretnje opredeliti do:

- **priznavanja vsebin** iz strokovnega izpita iz upravnega postopka in strokovnega izpita za imenovanje v naziv oziroma vsebin, ki jih bodo opravili državljani držav članic EU oz. državljani iz drugih držav, kjer obstaja pravna in dejanska vzajemnost z državo,
- **naslova**, na podlagi katerega lahko kandidat pristopi k opravljanju sodniškega pripravništva,
- **določitve obsega** temeljnih pravnih znanj s strani ministra za pravosodje glede na avtonomijo univerz,
- **tajnosti** kandidatove identitete,

- **materialnih in osebnih kapacitet**, ki jih imajo določene institucije tako zaradi obveznih kot izbirnih oblik izobraževanja,
- **skrajšanja** celotnega pripravništva za opravljanje pravniškega državnega izpita,
- razloga za **opustitev "drugih del**, za katere se z zakonom zahteva kot pogoj pravniški državni izpit" izven 32 mesečne dobe,
- pojma "**pravnih del**",
- **urediti dostop do sodnih pisanj in spisov** za kandidate, ki bodo opravljali izpit izven pripravništva po ZPDI,
- neutemeljenega razlikovanja za neposredni pristop k izpitu med kandidati na pravnih delih v pravni osebi (kamor sodijo tudi pravne osebe javnega prava - npr. občine) in izločenimi kandidati na pravnih delih iz zakonodajnega organa ali državne uprave (**kršitev načela enakosti**),
- **neupoštevanja dolgoletne študentske prakse** ali začasnega dela pri organih oz. osebah, ki omogočajo neposreden pristop k izpitu,
- ponovnega uvajanja termina »**uradna tajnost**«, ki se je uporabljal v prejšnjih predpisih o tajnih podatkih,
- **stopnje tajnosti** z oznako "tajno" glede na njene varnostne zahteve in varnost države, njenih političnih ali gospodarskih koristi, ki naj bi jo "imelo" izpitno gradivo in
- **(ne)potrebnosti ločevanja** med veljavnostjo pravnega predpisa in začetkom njegove uporabe,

kar utemeljuje z ugotovitvami in pripombami k posameznim členom:

K 4. členu

Predlog spremenjenega drugega odstavka 4. člena omogoča kandidatu priznanje določenega dela pravniškega državnega izpita. Kandidatu, ki bo opravil strokovni izpit iz upravnega postopka, določen najmanj za visokošolsko izobrazbo, po predpisih, ki urejajo upravni postopek in položaj javnih uslužbencev, se bo priznal ustni del pravniškega državnega izpita iz področja določenega v tretji alineji prvega odstavka 27. člena tega zakona. Če je opravil strokovni izpit za imenovanje v naziv, določen najmanj za visokošolsko izobrazbo, po predpisih, ki urejajo položaj javnih uslužbencev, se mu prizna ustni del pravniškega državnega izpita iz področja določenega v šesti alineji prvega odstavka 27. člena tega zakona.«.

Tretja alineja 27. člena ZDPI navaja pravno področje upravnega prava, upravnega postopka in upravnega spora, medtem ko strokovni izpit iz upravnega postopka, določen najmanj za visokošolsko izobrazbo, po predpisih, ki urejajo upravni postopek in položaj javnih uslužbencev obsega le določbe splošnega upravnega postopka ali splošnega in posebnih *upravnih postopkov* (glej 2. in 3. člen Pravilnika o opravljanju strokovnega izpita iz upravnega postopka; Uradni list RS, št. 63/03), *ne pa tudi upravnega prava kot materialnega dela upravnega prava*.

Če je kandidat opravil strokovni izpit za imenovanje v naziv, določen najmanj za visokošolsko izobrazbo, po predpisih, ki urejajo položaj javnih uslužbencev, se mu prizna ustni del pravniškega državnega izpita iz področja določenega v šesti alineji prvega odstavka 27. člena tega zakona. Ta alineja govori (**le**) o ustavni

ureditvi, organizaciji pravosodja in organizaciji uprave ter temeljih ureditve Evropske unije. Ker strokovni izpit za imenovanje v naziv vsebuje poleg navedenih vsebin tudi upravni postopek in upravni spor (glej 6 tč. prvega odstavka 166. člena ZJU), bi bilo *v primeru strokovnega izpita iz upravnega postopka smiselno navesti priznanje le upravnega postopka in upravnega spora, ne pa tudi upravnega prava, v primeru strokovnega izpita za imenovanje v naziv, pa poleg šeste tudi tretjo alinejo prvega odstavka 27. člena ZDPI.*

Mimo predloga 4. člena komisija predlagatelja (kakor tudi Ministrstvo za pravosodje) opozarja, da je Ministrstvo za javno upravo že pripravilo osnutek predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o javnih uslužbencih, ki se nahaja v medresorskem usklajevanju¹, kjer so v predlog zakona vključene spremembe v zvezi s strokovnimi izpiti, pri čemer se naj strokovnost javnih uslužbencev zagotavlja z usposabljanjem in izpopolnjevanjem, tudi obveznim, *in ne več z enkratnim preverjanjem znanja. Medtem ko ministrstvo za pravosodje omogoča olajšave in priznanje vsebin iz strokovnega izpita iz upravnega postopka in strokovnega izpita za imenovanje v naziv, ministrstvo za javno upravo ukinja same strokovne izpite za javne uslužbence in uvaja le usposabljanje in izpopolnjevanje.* Navedeno dejstvo bi lahko upošteval minister za pravosodje pri sprejemanju pravilnika o obveznih oblikah izobraževanja (nov 19a. člen predloga).

Predlagatelj ni navedel vzroka za spremembo dosedanjega drugega odstavka 4. člena ZDPI (*»univerzitetnemu diplomiranemu pravniku, ki je opravil strokovni izpit, ki ni pravniški državni izpit, se prizna ustrezni del pravniškega državnega izpita, ki je vsebinsko enak opravljenemu izpitu«*), zato bo *določno navajanje priznavanja vsebin na zakonski ravni povzročilo morebitne težave pri kandidatih, ki bodo v prihodnje opravili kakšne druge izpite s podobno vsebino, kot jo zahteva ZDPI.* Navedeno je utemeljeno ob dejstvu, da predlog zakona omogoča *opravljanje pravniškega državnega izpita tudi za državljane držav članic EU oz. državljane iz drugih držav, kjer obstaja pravna in dejanska vzajemnost z državo (glej 6. člen predloga).* Komisija meni, da je bil dosedanji drugi odstavek 4. člena ZDPI ustrezen; ravno zaradi vseh možnih različic že opravljenih izpitov in kandidatov z drugih držav, ni razloga za njegovo spremembo.

K 6. členu

- V zvezi z uskladitvijo pogoja strokovne usposobljenosti za opravljanje pripravništva (cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona) je predlagatelj navedel, da v zvezi s potrebo po uskladitvi pogoja strokovne usposobljenosti za opravljanje pripravništva po ZDPI z novimi strokovnimi in znanstvenimi naslovi, pridobljenimi v okviru t.i. bolonjskih študijskih programov meni, da je *s sedanjim strokovnim naslovom univerzitetni diplomirani pravnik primerljiv strokovni naslov magister prava, ki se pridobi po zaključeni drugi stopnji petletnega študija prava.* V zvezi s to navedbo je nejasna določba 3 tč. prvega odstavka 6. člena ZDPI, ki *poleg magistra prava v drugi alineji govori še o strokovnem naslovu diplomirani*

---

¹ Dostopno na:

http://www.mju.gov.si/fileadmin/mju.gov.si/pageuploads/mju_dokumenti/pdf/ZJU_9.7.07.pdf

pravnik (UN). Novi strokovni naslov diplomirani pravnik (UN), pa bo pridobil študent po zaključku **prve**-dodiplomske univerzitetne študijske stopnje (glej npr. 14. člen Zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih (ZSZN-1) (Uradni list RS, št. 61/06), kakor to tudi že pravilno ugotavlja predlagatelj sam v četrtem odstavku prvega poglavja predloga zakona (ocena stanja in razlogi za sprejem zakona).

Da predlagatelj misli le na magistra prava poleg starega univerzitetnega diplomiranega pravnika je razvidno tudi iz predloga 1., 4. in 15. člena, ki slednjemu dodajata le magistra prava, ne pa tudi diplomiranega pravnika (UN). Glede na navedeno bi kazalo iz predloga druge alineje 3 tč. prvega odstavka 6. člena, **črtati besedilo »strokovni naslov diplomirani pravnik (UN)«** in obdržati le besedilo »strokovni naslov magister prava«.

Glede na navedeno, bi kazalo dopolniti tudi nov drugi odstavek in za besedo »magister prava« dodati »in univerzitetni diplomirani pravnik«.

- Po mnenju predlagatelja je treba določiti tudi enoten okvir temeljnih pravnih znanj, ki se pridobijo in bodo pridobila po bolonjskih študijskih programih v okviru izobraževanja na visokošolskih zavodih, ki ustrezajo potrebam za nadaljnje usposabljanje in delo v pravosodju.

Nov tretji odstavek 6. člena po katerem bo »obseg temeljnih pravnih znanj iz prejšnjega odstavka podrobneje določil minister, pristojen za pravosodje s pravilnikom, h kateremu da predhodno soglasje sodni svet«, bi zato kazalo **preučiti z vidika avtonomije univerz** in visokošolskih zavodov. Zakon o visokem šolstvu (ZViS-UPB3) Ur. l.RS, št. 119/2006 v 6. členu (avtonomija visokošolskih zavodov) namreč določa, da *univerze in samostojni visokošolski zavodi*, ki jih ustanovi Republika Slovenija, *delujejo po načelih avtonomije*, ki jim zagotavlja (med taksativno naštetimi) tudi *izdelavo in sprejem študijskih in znanstveno-raziskovalnih programov, določanje študijskega režima ter določanje oblik* in obdobja preverjanja znanj študentov (šesta alineja drugega odstavka).

K 9. členu

Na prednostne vrstne rede, ki so objavljeni na sodni deski višjega in okrožnih sodišč, bo po predlogu člena potrebno navesti osebno ime posameznega kandidata in njegovo prednostno mesto in dan vložitve prijave. Prednostni vrstni redi se bodo objavili tudi v elektronski obliki na spletni strani višjega sodišča na način, ki posameznemu kandidatu omogoči pridobitev informacije o njegovem mestu v prednostnem vrstnem redu, javnosti pa prepreči razkritje kandidatove identitete.

Sodna deska je deska primerne velikosti, pritrjena na steno sodišča, ki je *dostopna javnosti*. *Podatki na njej se lahko objavijo tudi v elektronski obliki na način, ki zagotavlja dostop javnosti* (četrty odstavek 17a. člena Zakona o sodiščih ZS-UPB3, Uradni list RS, št. 27/07)². Iz določb ZDPI izhaja, da je seznam oz. imenik sodniških pripravnikov javno dostopen, medtem ko bo javnosti preprečeno

---

² Tako drugi odstavek 17a. člena ZS omogoča javno dostopen razpored obravnav ter sej, o katerih se obveščajo stranke in pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi sodišča ni izključena in , obsega: opravilno številko in vrsto zadeve; datum in uro začetka obravnave ali seje, o katerih se obveščajo stranke; podatek o kraju in prostoru, kjer se bo opravila obravnava ali seja, o kateri se obveščajo stranke; osebno ime sodnika ali predsednika senata, ki obravnava zadevo in osebno ime stranke v postopku.

razkritje podatkov o kandidatovi identiteti na spletni strani. Mimo javno dostopne sodne deske in prepovedi razkritja kandidatove identitete, bi bilo skladno z zakonom o varstvu osebnih podatkov morebiti razmisliti, ali ne bi *posredovali na splet tudi kandidatove identitete, če bi za to podal tudi osebno privolitev*. Glede na dolgo dolžino čakanja na pristop k opravljanju pravniškega državnega izpita, bi tak pristop razblinil vse sume o nepristranskosti odločitev glede izbire posameznih kandidatov. *Zakaj bi bila identiteta kandidata za pravniški državni izpit bolj zaščiten od identitete sodnika in strank v sodnem postopku?*

K 13. členu

S predlaganimi spremembami se sodniško pripravništvo skrajšuje iz enega leta na osem mesecev (14. člen predloga). Predlagatelj *ocenjuje*, da mora trajanje celotnega pripravništva za opravljanje pravniškega državnega izpita ostati nespremenjeno, zaradi česar se izbirno usposabljanje iz veljavnega enega leta s predlogom 13. člena podaljša na šestnajst mesecev.

Iz predloga zakona ni razbrati te »ocene« predlagatelja, zakaj bi moralo biti trajanje celotnega pripravništva za opravljanje pravniškega državnega izpita nespremenjeno, in v čem naj bi se poznala neka dodatna pridobitev kandidatove usposobljenosti, če se bo izbirno usposabljanje podaljšalo še za 4 mesece. Kdor se v 12 mesecih ni naučil osnov s področij izbirnega usposabljanja je malo verjetno, da jih bo osvojil v nadaljnjih 4 mesecih. Kolikor je predlagatelj obrazložil to oceno, toliko bi se lahko v enaki meri odločil za nasprotno rešitev; ne da mora celotno trajanje opravljanja pravniškega državnega izpita ostati nespremenjeno, pač pa da se **skrajša tudi v celoti. Če se skrajšuje obvezno sodniško pripravništvo (ki je vsebinsko pomembnejše od izbirnega), ni razloga, da ne bi izbirno usposabljanje pustili v enakem trajanju kot sedaj (12 mesecev)**. Tako bi se tudi učinkovito celotna dobra pripravništva skrajšala za 4 mesece.

Kandidati, ki imajo povprečje nižje od 8,5 in ki bi se v tem trenutku prijavili za nastop sodniškega pripravništva, bodo po ocenah Višjega sodišča morali na opravljanje sodniškega pripravništva čakati skoraj 20 let. Če bo trajanje celotnega pripravništva za opravljanje pravniškega državnega izpita ostalo nespremenjeno, se teoretično za te kandidate čas čakanja ne bo v ničemer spremenil, če pa praktično odštejemo (zaradi njihovega čakanja) dodatno dobo štirih mesecev izbirnega usposabljanja (ker jo bodo že opravili), bi zaradi krajše - 8 mesečne dobe sodniškega usposabljanja, na vrsto namesto v 20 letih, prišli po 13,33 letih. Za takšne kandidate bi se po predlogu celotnega skrajšanja pripravništva doba 13,33 leta zaradi hitrejšega opravljanja pripravništva kandidatov z višjim povprečjem, *občutno zmanjšala*. Namesto da bi kandidati z nižjim povprečjem gojili "lažna upanja" več let, bi po drugi strani lahko zakon predpisal najnižjo povprečno oceno (vstopni prag), ki bi še dovoljevala prijavo za opravljanje sodniškega pripravništva. Kvaliteta kandidatov bi se povečala, čakalne vrste bi se zmanjšale. Zaradi takšnega predloga kandidati s prenizkim povprečjem ne bi bili oškodovani, ker bi se lahko odločili za ponovno opravljanje izpitov in s tem za povečanje povprečne ocene.

Tudi sodniški pripravniki bodo morali opraviti obvezne oblike izobraževanja tako na delovnem kot na gospodarskem področju, ki ju predlagatelj ocenjuje kot ustrezni za črtanje usposabljanja v gospodarskem oziroma delovnem sodstvu v okviru 8 mesečnega roka. Ne glede na črtanje usposabljanja, pa bodo morali kandidati opraviti tudi obvezne oblike izobraževanja tako na delovnem kot na gospodarskem področju, zato se bo lahko sodniškim pripravnikom **zaradi te obvezne oblike izobraževanja rok 8 mesecev zavlekel**. Navedeno drži toliko bolj, če upoštevamo, da bo morala biti **obvezna oblika izobraževanja** na delovnem in gospodarskem področju **predpisana tudi za volonterske pripravnike**. *Tako bo trajanje izobraževanja odvisno tudi od materialnih in osebnih kapacitet, ki so na delovnem in gospodarskem področju, zato se bo posredno podaljšal tudi čas čakanja na pristop k izpitu.*

K 18. členu

Po novem 19.a členu bo imela pravico do opravljanja izpita ima tudi oseba, ki ni opravila pripravništva po tem zakonu, če je bila v rednem delovnem razmerju v trajanju najmanj 32 mesecev s polnim delovnim časom pri sodnem svetu, sodišču, državnem tožilstvu, državnem pravobranilstvu, odvetniku, notarju ali ministrstvu, pristojnem za pravosodje (pravosodni organi v širšem smislu).

- Ker ZPDI "ureja pripravništvo po pridobljenem strokovnem naslovu univerzitetni diplomirani pravnik zaradi usposabljanja za opravljanje sodniške funkcije in funkcije državnega tožilca, poklica odvetnika in notarja oziroma za opravljanje drugih del, za katere se z zakonom zahteva kot pogoj pravniški državni izpit" (prvi odstavek 1. člena ZPDI), bi bilo primerno, če bi v *trajanje 32 mesecev vključili tudi "druga dela, za katere se z zakonom zahteva kot pogoj pravniški državni izpit"*, katera predlog ZPDI-D, **izpušča**.

- 19.a člen omogoča pravico do opravljanja izpita tudi osebam, ki niso opravila pripravništva po tem zakonu, če so bile "v rednem delovnem razmerju najmanj 48 mesecev s polnim delovnim časom pri pravni fakulteti ali visoki pravni šoli ali v pravni osebi iz prvega odstavka 15. člena tega zakona na pravnih delih". V tem delu se zastavlja vprašanje opredelitve "pravnih del", saj obrazložitev k tem členu govori o delu v pravni službi, medtem ko 15. člen predloga 10. tč. 15. člena ZPDI ravno nadomešča pojem "v pravni službi" z opisnim pojmom "na pravnih delih". *Opisni pojem »pravna dela« bo težje opredeliti, ker se za večino del npr. v organih javne uprave, ne zahteva izrecno pravna izobrazba, pač pa univerzitetna oz. družboslovna;*

Komisija ima komisija k 18. členu predloga naslednjo **pripombo**:

V prvi odstavek 19.a člena zakona se za besedilom: "48 mesecev s polnim delovnim časom pri" **doda besedilo: "osebah iz 4., 5., 9. in 10. točke"**, besedilo: "**pravni fakulteti ali visoki pravni šoli ali v pravni osebi**", se črta.

O b r a z l o ž i t e v

Glede na prvi odstavek 15. člena se v zvezi s prvim odstavkom novega 19.a člena (18. člen predloga) pojavi *nejasnost razmejitve pravne osebe* - ali gre za vse pravne osebe iz prvega odstavka 15. člena (med katerimi so navedeni tudi pravosodni organi za katere je potrebno delovno razmerje 32 mesecev in ne 48 mesecev) tako kot to določa predlog ali gre dejansko le za 10. točko prvega odstavka 15. člena? Ker gre verjetno le za 9. in 10. točko, bi moral predlagatelj besedilo 18. člena predloga dopolniti tako, da bi se za besedilom: "48 mesecev s polnim delovnim časom pri" **dodalo** besedilo: "**osebah iz 9. in 10. točke**", besedilo "**pravni fakulteti ali visoki pravni šoli ali v pravni osebi**", pa bi se **črtalo**. Ne glede na navedeno nejasnost pa prvi odstavek predloga novega 19a. člena poleg nejasnosti **krši tudi načelo enakosti**: *K neposrednemu pristopu na izpit bi po predlagani dikciji lahko pristopil kandidat na pravnih delih v pravni osebi, medtem ko to ne bo možno kandidatom, ki bi bili zaposleni na pravnih delih v državnih organih*. Ker državni organi niso pravne osebe javnega prava (pač pa je to država, občine³ ipd.), bi lahko kandidat na pravnih delih iz neke pravne osebe zasebnega prava ali iz javne agencije, javnega sklada, javnega zavoda itd. (specializirane pravne osebe javnega prava) po 48 mesecih lahko pristopil k neposrednemu opravljanju izpita, medtem ko to ne bo možno kandidatom, ki bodo zaposleni na pravnih delih (ali celo v pravni službi) pri zakonodajnem organu ali drugih organih v državni upravi (razen ministrstva za pravosodje)! Nedvomno velik del kandidatov prihaja iz državnih organov, zato se čakalna doba za njih ne bi v ničemer skrajšala, saj jim bo glede na predlog onemogočen neposredni pristop k izpitu; iz predloga ni najti nobenega utemeljenega razlikovanja, ki ga je predlagatelj naredil med zakonodajnim organom, celotno državno upravo in pravnimi osebami javnega prava, iz katerih bodo kandidati lahko neposredno pristopili k izpitu.

V prvi odstavek 19.a člena zakona se za besedilom: "mesecev s polnim delovnim časom" **doda** besedilo: "**ali enakovrednim časom, ki se izkazuje s potrdilom delodajalca**".

O b r a z l o ž i t e v

Predlog novega 19. a člena govori le o rednem delovnem razmerju s polnim delovnim časom; vedno več študentov je, ki se neposredno po zaključku dodiplomskega študija odločijo za neposredno nadaljevanje podiplomskega študija, v katerem imajo prav tako status študenta. Kljub temu, da lahko vrsto let opravljajo delo prek študentskega servisa pri raznih državnih organih, odvetnikih in notarjih ali so začasno zaposleni, jim to delo ne bo v ničemer pripomoglo k neposrednemu pristopu na izpit. Predlog zakona bi lahko tudi tej skupini omogočil

---

³ Zakon o lokalni samoupravi v 8. členu določa osebe javnega prava, da so lokalne skupnosti **osebe javnega prava**, v 72. členu pa pravi to še posebej o pokrajinah. Tako bi lahko kandidat iz občine lahko neposredno pristopil k izpitu po 10. točki prvega odstavka 15. člena ZPDI (pravna dela v pravni osebi), ne glede na to, da je samoupravna lokalna skupnost kot izbirni organ usposabljanja organ navedena tudi v 5. točki prvega odstavka poleg organov državne uprave!

neposreden pristop k izpitu po času, ki bi bil ekvivalenten 32. oz. 48. mesecem rednega delovnega razmerja.

- Kljub temu, da bo imela po 18. členu pravico do opravljanja izpita tudi oseba, ki ni opravila pripravništva po tem zakonu, bo kljub temu morala opraviti obvezne oblike izobraževanja, ki jih bo s pravilnikom predpisal minister. Kljub zakonskem pooblastilu bi kazalo predvsem z vidika trajanja tega izobraževanja, izpolnjevanja vseh pogojev in čakanja na pristop k izpitu, navesti vsaj okvirni dopustni čas oziroma pogoje, ki bi lahko vsaj delno opredelili trajanje izobraževanja. *Če bo trajanje izobraževanja zelo obsežno oz. odvisno od materialnih in osebnih kapacitet v posameznih institucijah, se bo posredno lahko znatno podaljšal čas čakanja na pristop k izpitu.*

- Kandidati iz tega člena bodo imeli pravico do opravljanja izpita, ki niso opravili pripravništva po tem zakonu, če bodo (med drugim) opravili obvezne oblike izobraževanja, ki jih s pravilnikom predpiše minister, pristojen za pravosodje, zlasti pa prisostvovali na obravnavah, se udeleževali seminarjev in drugih primerljivih oblik izobraževanj (tretja alineja prvega odstavka 19.a člena). Ker pisni del izpita za posamezno področje zajema izdelavo sodne odločbe prve stopnje (25. člen ZPDI) je *bistvenega pomena, da bo tudi tem kandidatom omogočen dostop do sodnih pisanj in gradiva, ki ji bo služilo kot podlaga za pripravo na opravljanje izpita.* Glede na navedeno, bi kazalo **na zakonski ravni urediti dostop teh kandidatov do sodnih pisanj in spisov**, saj kandidati niso pooblašene osebe, ki bi lahko imele dostop do osebnih podatkov brez soglasja oz. anonimiziranja⁴.

- V zvezi z novim 19.b členom bi kazalo izrecno poudariti, da bo sredstva za kritje stroškov izpita založilo ministrstvo za pravosodje **za vse kandidate**; sodniškimi pripravnikom, ki so opravili sodniško pripravništvo kot oseba v delovnem razmerju na sodišču, državnotožilskim in državnopravobranilskim pripravnikom ne bo potrebno povrniti stroškov, če se bodo zaposlili v teh organih ali na ministrstvu za pravosodje, medtem ko bodo morali *ostali kandidati povrniti založene stroške.*

V izogib težavam pri povračilu stroškov, bi se lahko kandidati že pred pristopom k izpitu zavezali skleniti delovno razmerje v pravosodnih organih v širšem smislu, *ostali pa bi morali založiti stroške sami oz. njihovi delodajalci.*

K 21. členu

Po novem 24.a členu bodo pisne naloge, šifre kandidatov in izdelane pisne naloge (v nadaljnjem besedilu: izpitno gradivo) uradna tajnost, dokler se ocenjene

---

⁴ Zakon o varstvu osebnih podatkov v 17. členu določa obdelavo za zgodovinsko, statistično in znanstveno-raziskovalne namene. Osebnih podatki se lahko obdelujejo za zgodovinsko, statistično in znanstveno-raziskovalne namene v anonimizirani obliki, če zakon ne določa drugače ali če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni predhodno podal pisne privolitve, da se lahko obdelujejo brez anonimiziranja.

izdelane pisne naloge ne označijo z osebnimi imeni kandidatov. Izpitno gradivo mora biti označeno kot izpitna tajnost, stopnja tajnosti »tajno«.

Velja pripomniti, da se je termin »uradna tajnost« uporabljal v prejšnjih predpisih o tajnih podatkih. Zakon o tajnih podatkih (ZTP-UPB1, Uradni list RS, št. 135/03) je v 48. členu določil, da je treba tajnim podatkom, ki jim je bila stopnja tajnosti določena po prejšnjih predpisih in so v zbirki nerešenih zadev, spremeniti oznako stopnje tajnosti skladno s tem zakonom, najpozneje do 31.12.2004. Tako so se podatki URADNA TAJNOST, URADNA SKRIVNOST ali VOJAŠKA SKRIVNOST – STROGO ZAUPNO, spremenili v oznako »TAJNO«.

ZTP v 13. členu določa, da imajo tajni podatki iz 5. člena tega zakona glede na možne škodljive posledice za varnost države ali za njene politične ali gospodarske koristi, ki utegnejo nastati, če bi bili razkriti nepoklicani osebi, eno od naslednjih stopenj tajnosti: 1. STROGO TAJNO, ki se določi za tajne podatke, katerih razkritje nepoklicani osebi bi ogrozilo vitalne interese Republike Slovenije ali jim nepopravljivo škodovalo; 2. TAJNO, ki se določi za tajne podatke, katerih razkritje nepoklicani osebi bi lahko hudo škodovalo varnosti ali interesom Republike Slovenije; 3. ZAUPNO, ki se določi za tajne podatke, katerih razkritje nepoklicani osebi bi lahko škodovalo varnosti ali interesom Republike Slovenije; in 4. INTERNO, ki se določi za tajne podatke, katerih razkritje nepoklicani osebi bi lahko škodovalo delovanju ali izvajanju nalog organa.

Komisija se glede na navedeno sprašuje, kako bi lahko razkritje pisnega gradiva kandidata hudo škodovalo varnosti ali interesom Republike Slovenije; tajnost podatkov je povezana z njihovim označevanjem (17. člen ZTP), dovoljenjem za dostop do tajnih podatkov, ki ga izdajajo (za stopnjo tajnosti z oznako »tajno«) ministrstvo za notranje zadeve, ministrstvo za obrambo, Slovenska obveščevalno-varnostna agencija ter Policija (20. člen ZTP), posebnim shranjevanjem, kjer že sam vstop v varnostno območje pomeni dostop do teh podatkov, načrtom poti in prenosom podatkov, preverjanjem kurirjev, posebne zahteve pri kopiranju, sezname vpogledov, načrti varovanja itd. (glej Uredbo o varovanju tajnih podatkov, Ur.l.RS, št. 74/05). Glede na posebne zahteve pri varovanju tajnih podatkov z oznako »tajno«, komisija meni, da bi bila zadovoljiva že najnižja stopnja tajnosti z oznako »interno«.

5. člen ZTP kot splošno izhodišče določa za tajnega podatek, ki je tako pomemben, da bi z njegovim razkritjem nepoklicani osebi nastale, ali bi očitno lahko nastale, škodljive posledice za varnost države ali za njene politične ali gospodarske koristi in se nanaša na: 1. javno varnost; 2. obrambo; 3. zunanje zadeve; 4. obveščevalno in varnostno dejavnost državnih organov Republike Slovenije; 5. sisteme, naprave, projekte in načrte, pomembne za javno varnost, obrambo, zunanje zadeve ter obveščevalno in varnostno dejavnost državnih organov Republike Slovenije; 6. znanstvene, raziskovalne, tehnološke, gospodarske in finančne zadeve, pomembne za javno varnost, obrambo, zunanje zadeve ter obveščevalno in varnostno dejavnost državnih organov Republike Slovenije.

Glede na navedeno komisija meni, da gre pri varovanju izpitnega gradiva predvsem za zaščito kandidata in ne delovanja države; kandidata bi kazalo

zaščititi predvsem prek načinov, ki jih nudi zakon o varstvu osebnih podatkov in ne zakon o tajnih podatkih.

K 27. členu

V zadnjem času se opaža, da predlogi zakonov vse pogosteje v prehodnih in končnih določbah vsebujejo besedilo, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne (na določen datum) ali od poteka nekega obdobja po njegovi objavi.

Predlog člena določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po njegovi uveljavitvi, zato sodi v gornjo skupino zakonov. Komisija meni, da se po nepotrebnem vzpostavlja razlika med veljavnostjo pravnega predpisa in začetkom njegove uporabe, kar v pravni sistem vnaša nejasnost in nepreglednost⁵. Dovolj bi bilo le podaljšati začetek veljavnosti npr:

"Ta zakon začne veljati štiri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije".

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (ZLPLS-B) - skrajšani postopek

---

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 69. seji, dne 30. 8. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona načelno podprla, opozarja pa, da je predlog zakona sporen v delu, ki ureja delovanje in nadzor nad Fundacijo za financiranje športnih organizacij.

Komisija predlaga, da se izvede analiza vzrokov za zmanjševanje deleža sredstev, ki se s strani Loterije Slovenije namenjajo invalidskim organizacijam. Med finančnimi sredstvi, ki so na podlagi koncesijskih dajatev od prirejanja iger na srečo dodeljena Fundaciji za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij (v nadaljevanju FIHO) predstavljajo sredstva Loterije Slovenije prevladujoči (skoraj 90 %-ni) delež. Iz Poročila o delu in finančnem poslovanju FIHO za leto 2006 je razvidno, da so se prihodki od koncesijskih dajatev v letu 2006 s strani Loterije Slovenije d.d. povečali le za 0,7 %-a, kar glede na inflacijo v letu 2006 in v primerjavi z letom 2005 pomeni realno zmanjšanje prihodkov.

---

⁵ Tako prof. dr. Albin Igličar, Na rob določilom o veljavi in uporabi zakona. PP, št. 31-32 z dne 23.8.2007.

Eden od razlogov za zmanjšanje prihodkov je trenutna lastniška struktura Loterije Slovenije d.d., v kateri je Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacija 40 %-na lastnica, Fundacija za šport pa 10 %-na lastnica. Fundaciji se kot polovični lastnici in prejemnici koncesijskih dajatev zavzemata za čim višje dajatve, nasprotno pa ostali lastniki od družbe pričakujejo dobiček, ki je v negativni povezavi s koncesijskimi dajatvami. Tudi na 50. seji Sveta fundacije za šport, dne 9. maja 2007, je bila v okviru 4. točke dnevnega reda podana obrazložitev za zavzemanje za zmanjšanje nagrad nadzornemu svetu in upravi Loterije Slovenije d.d. za leto 2006 za 50 % prav zaradi neizkoriščanja možnosti višjih koncesijskih dajatev obema fundacijama. Komisija meni, da bi z višjimi koncesijskimi dajatvami Loterija Slovenije d.d. bolje izpolnila svoje poslanstvo.

Komisija je izrazila pomisleke v zvezi z delom predloga zakona, ki ureja delovanje Fundacije za šport, saj meni, da bo imela Vlada Republike Slovenije prevladujočo vlogo v procesu sestave sveta, pri imenovanju in razrešitvi direktorja Fundacije za šport ter nadzoru nad njenim delovanjem.

Po veljavnem 12. členu Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (ZLPLS) je soglasje k imenovanju direktorja Fundacije za šport dal Državni zbor Republike Slovenije, s predlagano spremembo pa bo ta pristojnost prešla na Vlado Republike Slovenije (4. člen predloga zakona). Tako 1. člen predloga zakona določa, da Strokovni svet Vlade Republike Slovenije za šport izmed predlogov različnih športnih organizacij, ki delujejo v javnem interesu imenuje v Svet Fundacije za financiranje športnih organizacij šest članov sveta. Hkrati Vlada RS imenuje na predlog Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve ter Ministrstva za zdravje še dva člana sveta. S tem bo Vlada neposredno in posredno imenovala kar 8 članov od predvidenih sedemnajstih, medtem ko bo Vlada RS v Svet Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij od tridesetih članov imenovala samo dva člana. Komisija meni, da bi moralo biti delovanje, sestava svetov in nadzor nad obema fundacijama avtonomno ter predvsem primerljivo, saj se za njuno financiranje na podlagi koncesijskih dajatev črpajo sredstva iz istih naslovov.

Predlagatelj zakona večanje števila članov sveta razlaga kot način za večjo transparentnost delovanja in enakomerno udeleženo vseh športnih panog. Komisija pri tem opozarja, da v predlogu zakona nikjer ni definirano, katere so "različne športne organizacije, ki delujejo v javnem interesu" in kako se bo tem organizacijam omogočila enakopravna udeležba v procesu imenovanja članov sveta, hkrati pa ni nikjer izrecno omenjenih predstavnikov timskih športov, na primer košarke, nogometa ali rokometa, ki imajo v slovenskem športnem prostoru veliko težo. Komisija dvomi, da se bosta s spremembo sestave sveta in profesionalizacijo funkcije direktorja Fundacije za financiranje športnih organizacij izboljšali splošna organizacija financiranja športa in njegova kvaliteta.

Komisija meni, da bi se morali osredotočiti predvsem na oblikovanje dolgoročne strategije posamezne fundacije, omogočiti avtonomnost fundacij in reprezentativnost

posameznih organizacij v njunem okviru, predvsem pa zagotoviti trajen vir financiranja tako športnih kot tudi humanitarnih in invalidskih organizacij.

Komisija opozarja na zelo razpršeno zakonsko ureditev področja iger na srečo in s tem povezanih koncesijskih dajatev in predlaga sprejem novega krovnega zakona, ki bi pregledno uredil delovanje fundacij in v katerega bi lahko v financiranje iz naslova koncesijskih dajatev od prirejanja iger na srečo dodatno vključili tudi kulturne organizacije v Republiki Sloveniji.

* * *

Za poročevalca sta bila določena člana komisije Marija Perkovič in Anton Peršak.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi s sklenitvijo sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčenja dohodka in premoženja z Avstralijo

---

Prejeli smo vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi s sklenitvijo sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja z Avstralijo.

Ministrstvo za finance je na podlagi sprejetega seznama držav, s katerimi želi Slovenija skleniti konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in premoženja, predlagala avstralski strani sklenitev konvencije, vendar je bilo z avstralske strani izraženo mnenje, da ob stopnji razvitosti ekonomskih odnosov med Slovenijo in Avstralijo zaenkrat še ni potrebe po sklepanju tovrstne konvencije. Slovenska stran je avstralski strani ponovno že predlagala začetek pogajanj za sklenitev konvencije.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 19/07 19/07.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na zahtevo državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za dopolnitev odgovora na pobudo v zvezi z uvedbo novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez republiko Hrvaško

---

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije ponovno poudarja, da je zunanjepolitični interes Republike Slovenije zaščita slovenskih gospodarskih interesov na območju Jugovzhodne Evrope.

Glede na to, da hrvaška zakonodaja omogoča prevoz nafte in naftnih derivatov po cestnem omrežju čez Republiko Hrvaško le po določenih koridorjih, si Ministrstvo za zunanje zadeve RS v okviru svojih pristojnosti prizadeva, da bi Republika Hrvaška širila število koridorjev, ki so strateškega pomena za slovenske avtoprevoznike nafte in naftnih derivatov.

Republika Hrvaška je dne 24. maja 2007 sprejela nov Odlok o določitvi cest, po katerih smejo motorna vozila prevažati nevarne snovi ter o določitvi mest za parkiranje motornih vozil z nevarnimi snovmi, ki je začel veljati dne 4. 6. 2007 (objavljen v hrvaškem uradnem listu: Narodne novine, št. 57/2007). Po preučitvi predloga ugotavljamo, da nov odlok uvaja nov koridor za prevoz nafte in naftnih derivatov, in sicer od mejnega prehoda Dragonja (Kaštel) preko t.i. istrskega ipsilona do Reke, kar predstavlja konkurenčnejšo pot za nekatere slovenske avtoprevoznike.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije obžaluje, da kljub prizadevanjem za uveljavitev koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov preko mejnega prehoda Jelšane (Rupa), nov odlok le-tega še vedno ne omogoča.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije si bo po diplomatski poti še naprej prizadevalo ščititi interese slovenskih transportnih podjetij na Hrvaškem. Republika Slovenija bo v bilateralnih stikih z Republiko Hrvaško ponovno izpostavila, da naj Republika Hrvaška na odseku med Reko in mejnim prehodom Jelšane ne prepoveduje več cestnih prevozov nafte in naftnih derivatov.

Področje naftnih koridorjev je v vsebinski pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve in Ministrstva za promet Republike Slovenije. Ministrstvo za notranje zadeve nas je obvestilo, da v zvezi s problematiko koridorjev za prevoz nevarnih snovi v Republici Hrvaški po letu 2002 ni izvajalo posebnih aktivnosti. Ministrstvo za promet soglaša z obvestilom Ministrstva za notranje zadeve. Obe pristojni ministrstvi bomo ponovno zaprosili, da pozorno spremljata spremembe hrvaške zakonodaje glede naftnih koridorjev in jih proučita z vidika skladnosti z interesi Republike Slovenije in acquis-ja EU ter nas o ugotovitvah obvestita in predlagata ustrezno ukrepanje, in sicer v neposrednem stiku s pristojnimi hrvaškimi organi ali po diplomatski poti.

Vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 18/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede odprave neskladja med zakonom o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami in pravilnika o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami

---

Ministrstvu za šolstvo in šport ste v proučitev poslali vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede odprave neskladja med 2. in 5. členom Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Ur. l. RS, št. 16/00 in 118/06 - v nadaljevanju: zakon) ter 8. členom Pravilnika o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami.

Pri proučitvi razlage postavljenega vprašanja menimo, da ne gre za Pravilnik o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami (Ur. l. RS, št. 54/2003 in 93/04), ampak za **Pravilnik o organizaciji in načinu dela komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami in kriterijih za opredelitev vrste in stopnje primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami** (Ur. l. RS, št. 54/03, 93/04, 97/05, 25/06 in 23/07 - v nadaljevanju: pravilnik), ki v 8. členu določa, katere otroke se lahko usmeri v prilagojeni program za predšolske otroke, med njimi pa ni otrok z govorno-jezikovnimi motnjami.

Proučili smo v vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in ugotovili, da ni neskladja med 2. in 5. členom zakona ter 8. členom pravilnika.

Določba 2. člena zakona določa, kateri so otroci s posebnimi potrebami, določba 5. člena pa vrste programov, med katerimi sta tudi program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo ter prilagojeni program za predšolske otroke. Zadnji odstavek 5. člena določa, da se otroci v **navedene programe usmerjajo glede na vrsto in stopnjo** primanjkljajev, ovir in motenj. Iz navedenega sledi, da ni nujno, da se vsi otroci s posebnimi potrebami, opredeljeni v 2. členu zakona, vključujejo v oba navedena programa.

Podrobnejše določilo o tem, v kateri program se usmerja predšolske otroke glede na stopnjo in vrsto primanjkljajev, ovir in motenj, je zapisano v 7. in 8. členu pravilnika. Določba 8. člena pravilnika določa, da se v prilagojeni program za predšolske otroke usmerijo:

- Otroci z zmernimi, težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju,
- Slepí in slabovidni otroci,
- Gluhi in naglušni otroci,
- Gibalno ovirani otroci.

Otroci, ki imajo **samo** govorno-jezikovne motnje, kot tudi dolgotrajno bolni otroci v tem členu niso navedeni, saj se oboji usmerjajo le v program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo.

Navedena sistematska rešitev je nastala že ob pripravi pravilnika leta 2003, na podlagi široke strokovne razprave, ob kateri so strokovnjaki preverjali tudi rešitve v drugih državah in prišli do konsenza, da je za otroke, pri katerih je prisotna **samo govorno-jezikovna motnja** (kjer ni motenj v duševnem razvoju), najustreznejša vključitev v "redne" oddelke vrtca.

Takšni rešitvi so ves čas nasprotovali strokovni delavci v zavodih za gluhe in naglušne otroke, še posebno ob uveljavljanju strokovnih usmeritev, da se otroci s posebnimi potrebami v čim večji meri vključujejo med svoje vrstnike v domačem okolju. Ta pritisk po svoje tudi razumemo, saj se jim že nekaj let zmanjšuje število otrok, kar povzroča problem zaposlovanja strokovnih delavcev. Poročila in utemeljitve delavcev zavodov za gluhe in naglušne otroke smo obravnavali zelo resno in prav zaradi tega iskali podobne oblike v tujini, o tem razpravljali na organih Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje (kjer so bila mnenja glede problematike vključevanje otrok z govorno-jezikovnimi motnjami deljena), se povezali s strokovnjaki s področja razvojne psihologije in defektologije, še posebej za področje govorno-jezikovnih motenj, in na podlagi celostnega pregleda strokovnih argumentov sprejeli naslednja stališča:

- da je bistvenega pomena **dostopnost programa na celotnem območju Slovenije** oziroma dovolj gosta mreža programa, v katerega se lahko vključujejo otroci z govorno-jezikovno motnjo,
- da je potrebno otroka, tako kot v večini drugih držav, **vključiti v program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo**, kjer imajo otroci, glede na vrsto in težavnost govorno-jezikovne motnje, **zadostno število ur strokovne pomoči**,
- da morajo imeti otroci, pri katerih je prisotna le govorno-jezikovna motnja, dovolj stika z otroki, **ki teh motenj nimajo** in imajo v svoji okolici **ves čas ustrezen govorni vzorec**. V primeru oblikovanja **prilagojenega programa za otroke z govorno-jezikovnimi motnjami, bi bili otroci večino časa izvedbe programa s sebi enakimi otroki, torej brez ustreznega govornega vzorca vrstnikov**.
- da je predšolsko obdobje čas intenzivnega razvoja otroka, v katerem je izredno pomembno, da je otrok v čim **večji meri vključen v naravno okolje, tako svoje družine kot vrstnikov**,
- da je pojav govorno-jezikovnih motenj, kadar gre za kombinirane motnje, v predšolskem obdobju obvladljiv v sistemu razvojnih oddelkov vrtca ob primerni logopedski obravnavi.

Strokovni delavci zavodov za gluhe in naglušne se v svojih poročilih in utemeljitvah sklicujejo zgolj na spoznanja s področja defektologije, kjer glede navedene problematike ni enotnega mnenja, premalo pa upoštevajo spoznanja razvojne psihologije. Hkrati daje občutek, kot da so otroci z govorno-jezikovnimi motnjami, vključeni v program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, brez ustrezne strokovne pomoči ter brez individualne in skupinske rehabilitacije. Poudariti želimo, da se ob vključitvi otroka v program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo otroku prilagodi čas za umirjeno in sproščeno komunikacijo, zagotovi se mu čas, da sprejme, razume in predela sprejeto informacijo, prilagodi se prostor (možnost za skupinsko ali individualno strokovno delo z otrokom, pa tudi s starši), prilagajajo se načini izvajanja

področij dejavnosti (dati otroku možnosti za učinkovito delovanje in sodelovanje, zagotavlja se uporaba njemu najustrežnejših didaktičnih materialov, oblik in metod dela), pri vsakodnevnem delu strokovni delavci vrtca upoštevajo usmeritve defektologa, ki 3 ure tedensko izvaja rehabilitacijski program ali individualno (najpogosteje) ali skupinsko. Za zagotavljanje navedenega je potrebno za vsakega otroka pripraviti individualiziran program, ga spremljati in sproti, glede na napredek otroka, prilagajati njegovo izvajanje. Za vzgojiteljice so pripravljene usmeritve za delo s temi otroki, udeležujejo se izobraževanj in timsko načrtujejo delo za delo v oddelku. Torej se pri otroku z govorno-jezikovno motnjo ves **čas izvajanja programa upoštevajo usmeritve za delo, hkrati pa ima še 3 ure tedensko pomoč strokovnjaka, kjer je poudarek na rehabilitaciji.**

Mnenja smo, da je potrebno za otroke s posebnimi potrebami (v navedenem primeru z govorno-jezikovno motnjo) zagotoviti oblike dela, ki optimalno združujejo vse pomembne dejavnike njegovega razvoja, kar pomeni, da otroku **ponudimo ustrezno pomoč** v okolju, ki je **v bližini njegovega doma**. To je bil tudi eden od ciljev pri pripravi predpisov s področja vključevanja otrok v vzgojno-izobraževalni sistem.

Zavedamo se, da absolutno najboljše oblike ni, vendar pa (po temeljiti seznanitvi s strokovnimi argumenti) menimo, da v obstoječem sistemu vzgoje in izobraževanja otrok s posebnimi potrebami prevladujejo tiste, ki so v korist otrok z govorno-jezikovnimi motnjami.

Motnje, ki jih strokovni delavce Centra za sluh in govor pogosto navajajo v svojih poročilih o delu z otroki z govorno-jezikovnimi motnjami, velikokrat sodijo v področje motenj in primanjkljajev, ki izvirno niso motnje oziroma primanjkljaj, ki jih lahko obravnava zavod za gluhe in naglušne, temveč sodijo med motnje in primanjkljaje, zaradi katerih je potrebno otroka vključiti v druge specializirane ustanove.

Strokovnjaki so tudi mnenja, da običajna govorno-jezikovna motnja zagotovo ne sodi v primer, ko bi se otroka namesto v program za predšolske otroke s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo oziroma razvojni oddelek vrtca (kadar gre za kombinirano motnjo) usmerilo v zavod za gluhe in naglušne, še več, nekateri v tem vidijo kršitev osnovnih otrokovih pravic.

Vsekakor to ne pomeni, da spremembe v sistemu vzgoje in izobraževanja otrok z govorno-jezikovnimi motnjami niso možne, saj navedeno področje ves čas spremljamo in iščemo rešitve, s katerimi bi v čim večji meri reševali široko paleto govorno-jezikovnih motenj. Opažamo pa, da strokovni delavce zavodov za gluhe in naglušne otroke za druge rešitve, kot jih zagovarjajo sami, ne kažejo zanimanja.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07 in 18/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO

na vprašanji državnega svetnika Mirana Bavčarja glede panevropskega naftovoda.

Dne 16.5.2007 je na 54. seji Državnega sveta Republike Slovenije sprejel sklep, s katerim je pozval Ministrstvo za gospodarstvo, da odgovori na vprašanji državnega svetnika Mirana Bavčarja glede panevropskega naftovoda.

V nadaljevanju vam podajamo odgovor na zastavljeni vprašanji:

1. Katere obveznosti RS izhajajo iz vašega podpisa Ministrske deklaracije o panevropskem naftovodu in kako bo RS te obveznosti izpolnila.

Zvezi s projektom naftovoda PEOP, Republiko Slovenijo zavezujejo sklenjene mednarodne pogodbe:

- World Trade Organisation (WTO)/General Agreement on tariffs and Trade (GATT)
- Energy Charter Treaty (ECT)
- European Union (EU)

Republika Slovenija je vztrajala na stališču, da ne podpiše nobene deklaracije ali sporazuma, ki bi kadarkoli pravno zavezoval Republiko Slovenijo ali bi prejudiciral odločitve v postopkih, predvidenih z našo zakonodajo.

Ostale države so namreč želele zavezujoč dogovor, ki bi bil znak potencialnim investitorjem projekta in podjetjem, ki bi se zavezale uporabljati naftovod, da so se države zavezale k izgradnji in bi tako pristopili k izvajanju predinvesticijskih faz.

Podpisana deklaracija ne nosi tovrstnih zavez in ne prejudicira odločitev v zvezi s postopki v Republiki Sloveniji. Glede na to, da je pravno nezavezujoča tudi ne more presegati zavez, ki jih je sprejela z zgoraj omenjenimi pogodbami. V deklaraciji je še posebej poudarjeno, da se vsi postopki izvajajo po veljavni zakonodaji in da je deklaracija pravno nezavezujoča.

S stališča Republike Slovenije je deklaracija v kontekstu realizacije projekta PEOP nepotrebna. Republika Slovenija je pristopila k podpisu zgolj zaradi načel skupne evropske energetske politike. Podpis deklaracije ni pogoj za začetek postopkov za gradnjo. Pogoj za začetek postopkov za gradnjo (testiranje možnosti za umeščanje v prostor) je ustanovitev pravne entitete, ki razpolaga z zadostnimi finančnimi sredstvi, ki jih nameni izdelavi potrebnih študij in podlag, ki so potrebni za začetek postopkov umeščanja v prostor v posameznih državah. Financerji te pravne entitete prevzamejo vsa tveganja v zvezi s poslovnim tveganjem in povezanim umeščanjem v prostor.

Postopki umeščanja v prostor so predvideni v slovenski zakonodaji in so jasno opredeljeni.

2. Katere in kolikšne gospodarske koristi pričakuje RS od gradnje in obratovanja panevropskega naftovoda.

Gospodarske koristi Republike Slovenije od morebitne gradnje in obratovanja naftovoda PEOP preko ozemlja Slovenije bi bile relativno nizke. Glede na to, da je projekt PEOP še vedno v idejni fazi in ni točneje določen, je ocena možnih koristi zelo okvirna:

- davek na dobiček: max 1,5 mio USD/a pri maksimalni izkoriščenosti naftovoda,
- davek na dodano vrednost: max 2,3 mio USD/a,
- nova delovna mesta:
  - v času gradnje: lokalno pokrivanje potreb po delovni sili za gradnjo naftovoda v višini max. 365.000 človek-dni
  - v času obratovanja: v okviru podjetja za vzdrževanje in obratovanje naftovoda: pribl. 20 tehničnih in inženirskih stalnih delovnih mest.
- makroekonomske koristi: minimalne,
- dostop do naftovoda: glede na drugačne strateške usmeritve rafinerije Lendava, dostop do naftovoda PEOP za Republiko Slovenijo ni strateško zanimiv,
- uporaba zemljišč: ni pričakovati neto koristi, saj se načeloma kompenzira izpad uporabe zemljišča, odkupi pa ne bi bistveno presegli tržne vrednosti.
- okoljske koristi: v primeru da bi gradnja naftovoda PEOP zagotovila zmanjšanje tankerskega prometa v Severnem Jadranu, bi to lahko predstavljalo okoljske koristi. Seveda pa ga je potrebno utežiti z okoljskimi tveganji, ki jih prinaša gradnja in obratovanje naftovoda, kar se po predvidenem postopku umeščanja v prostor izvede s celovito presojo vplivov na okolje (CPVO).

Upamo, da smo vam v celoti odgovorili na zastavljena vprašanja.

Vprašanje državnega svetnika Mirana Bavčarja je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 14/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJENA

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede ukrepov proti dobaviteljem operacijskih miz

---

Operacijske mize, ki jih je dobavilo podjetje Soča oprema tehnično strokovno ustrezajo zahtevam, ki jih je v razpisni dokumentaciji postavila stroka sama. Tako je v revizijskem postopku ugotovila tudi posebna skupina strokovnjakov-izvedencev. Glede na to, da so se nekatere operacijske mize v začetku kvarile, je Ministrstvo za zdravje moralo dopustiti dobavitelju, skladno s pogodbo, da napake odpravi, kar je bilo s strani dobavitelja oziroma proizvajalca sprovedeno v pogodbenih rokih. V nasprotnem primeru bi ministrstvo imelo možnost uveljaviti garancijo za odpravo napak v garancijski dobi ali pa celo prekiniti pogodbo, ker pa ja dobavitelj svojo obveznost po pogodbi izpolnil, razlogov za to ni, saj mize uspešno funkcionirajo.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 19/07.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Državni svet RS sprašuje Vlado RS, zakaj Filmski sklad RS, ki ga je ustanovila Vlada RS in deluje pri Ministrstvu za kulturo, ne opravlja svojih nalog v skladu z ustanovitvenim aktom. Uvodoma pojasnujemo, da Filmski sklad Republike Slovenije

- javni sklad (v nadaljnjem besedilu: Filmski sklad) ne deluje pri Ministrstvu za kulturo, ampak gre v danem primeru za samostojno pravno osebo - javni sklad oziroma javno ustanovo, ki deluje po Zakonu o javnih skladih (Uradni list RS, št. 22/00; v nadaljnjem besedilu: ZJS). Filmski sklad je leta 1994 Republika Slovenija ustanovila ravno zato, da bo načrtovanje in programiranje nacionalne filmske produkcije prenesla na samostojno in neodvisno pravno osebo z namenom izključevanja dnevne oz. strankarske politike in približevanja vpliva strokovne javnosti pri tovrstnem odločanju.

Ministrstvo za kulturo opravlja danes le t.i. upravni nadzor nad delovanjem in poslovanjem Filmskega sklada ter odloča o pritožbah zoper sklepe direktorja oziroma direktorice o ugovoru zoper odločbo o financiranju projektov. To med drugim pomeni, da Ministrstvo za kulturo lahko Filmskemu skladu nudi vso strokovno pomoč v obliki mnenj in posvetov ter posluje z njim v okviru upravnega poslovanja. Prav tako to pomeni, da se akti za izvrševanje javnih pooblastil in drugi dokumenti, ki jih Filmski sklad posreduje Vladi RS, posredujejo naprej prek Ministrstva za kulturo. Na samo poslovno politiko in delovanje sklada pa ministrstvo nima vpliva oziroma vanj ne more in ne sme posegati. Za to je izključno zadolžena in odgovorna uprava Filmskega sklada, njo pa v skladu s pristojnimi, določenimi v 16. členu ZJS ter v 8. členu Sklepa o ustanovitvi Filmskega sklada Republike Slovenije - javnega sklada, nadzoruje nadzorni svet.

Filmski sklad se obravnava tudi kot posredni proračunski uporabnik Ministrstva za kulturo, kar pomeni, da se proračunska sredstva, namenjena Filmskemu skladu, slednjemu dodeljuje prek Ministrstva za kulturo, praviloma pa jih v skladu s predpisi in po predhodnih postopkih dodeli z odločbo uprava Filmskega sklada.

Iz dopisa Državnega sveta RS izhaja, da naj Filmski sklad ne bi opravljal svojih nalog v skladu z ustanovitvenim namenom, saj ni objavil javnega razpisa za filmsko produkcijo za leto 2007. Ta podatek ne drži, saj so na Filmskem skladu v letu 2006 objavili t.i. javne pozive (tako kot javni razpis je tudi javni poziv postopek javnega natečaja za zbiranje prijav za sofinanciranje projektov) za sofinanciranje programov in projektov, ki jih podpira Filmski sklad v javnem interesu. Za reševanje vprašanj, po katerih sprašujete, so zadolženi pristojni organi Filmskega sklada, pri čemer sta načrtovanje ter pravilna in strokovna izvedba nacionalne filmske produkcije v pristojnosti in odgovornosti uprave Filmskega sklada.

V nadaljevanju navajate, da naj bi po izjavah ministra za kulturo slovenska filmska produkcija imela prioriteto pomembnost v okviru kulturne politike. Ključni dokument s področja kulturne politike je nacionalni program za kulturo, ki tako kot ministrstvo, vsa kulturna področja obravnava z enako skrbnostjo in pozornostjo. Ministrstvo za kulturo je

res sredstva za filmsko produkcijo od leta 2005 naprej povečalo, s čimer pa ne trdi, da ima filmsko področje v okviru kulturne politike prioriteto pomembnost.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 18/07.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka glede zagotavljanja socialne varnosti samozaposlenih na področju kulture in športa ter sorodnih dejavnosti

---

Državni svetnik Tone Peršak je na pristojni ministrstvu in Vladi RS naslovil vprašanje glede zagotavljanja socialne varnosti samozaposlenim v primeru nosečnosti, bolezni ali nesreče. Zanima ga, ali lahko samozaposleni uveljavljajo pravico do nadomestila plače v času bolezni ter pravico do otroškega dodatka.

Z vidika družinskih oziroma starševskih prejemkov pojasnujemo, da so pravice iz naslova zavarovanja za starševsko varstvo in pravice do družinskih prejemkov urejene z Zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/2006-uradno prečiščeno besedilo; ZSDP), ki posebej opredeljuje pojem samozaposlenih. V četrti točki 3. člena tako ZSDP določa, da so samozaposleni osebe, ki opravljajo katerokoli dejavnost, na primer samostojni podjetniki posamezniki po zakonu o gospodarskih družbah, osebe, ki z osebnim delom samostojno opravljajo umetniško ali kakšno drugo kulturno dejavnost, osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost s področja zdravstva, socialne varnosti, znanosti ali zasebno veterinarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo odvetniško ali notarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo duhovniško oziroma drugo versko službo. Ob tem pa so osebe, ki na območju Republike Slovenije samostojno opravljajo pridobitno in poklicno dejavnost kot edini ali glavni poklic, v 6. členu ZSDP navedeni med zavarovanci za starševsko varstvo. To torej pomeni, da so samozaposleni pri pravicah iz naslova zavarovanja za starševsko varstvo izenačeni z vsemi drugimi upravičenci po zakonu.

ZSDP v okviru starševskega varstva ureja pravico do starševskega dopusta, starševskega nadomestila, pravico do krajšega delovnega časa in pravico do plačila prispevkov za socialno varnost zaradi starševstva. V skladu s 17. členom ZSDP ima mati pravico do porodniškega dopusta v trajanju 105 dni. Izrabi se v strnjenem nizu v obliki polne odsotnosti z dela (prvi odstavek 19. člena ZSDP). Mati mora nastopiti porodniški dopust 28 dni pred predvidenim datumom poroda, ki ga določi ginekolog (drugi odstavek 19. člena ZSDP).

Eden od staršev ima pravico do dopusta za nego in varstvo v trajanju 260 dni neposredno po preteku porodniškega dopusta (26. člena ZSDP). Starša se o izrabi dopusta za nego in varstvo otroka pisno dogovorita 30 dni pred potekom porodniškega dopusta (29. člen ZSDP). Izrabi se v strnjenem nizu v obliki polne ali delne odsotnosti z dela. Časovno razporeditev delne odsotnosti z dela medsebojno dogovorita starša in delodajalca (30. člen ZSDP).

Pravico do starševskega nadomestila imajo v skladu z 39. členom ZSDP tiste osebe, ki imajo pravico do starševskega dopusta in so bile zavarovane po tem zakonu pred dnevom nastopa posamezne vrste starševskega dopusta. Pravico do starševskega nadomestila imajo tudi osebe, ki nimajo pravice do starševskega dopusta, če so bile zavarovane po tem zakonu najmanj dvanajst mesecev v zadnjih treh letih pred uveljavljanjem pravice do starševskega nadomestila (drugi odstavek 39. člena ZSDP). Osnova za izračun starševskega nadomestila je po 41. členu ZSDP povprečna osnova, od katere so bili obračunani prispevki za starševsko varstvo v zadnjih 12 mesecih pred vložitvijo prve vloge za starševski dopust. Prispevki se obračunavajo od osnove za plačilo prispevkov, ki je enaka osnovi, od katere zavarovanci iz 6. člena ZSDP plačujejo prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje (9. člen ZSDP). Starševsko nadomestilo za polno odsotnost z dela znaša 100% osnove (44. člen ZSDP).

Med pravicami do družinskih prejemkov zakon ureja starševski dodatek, pomoč ob rojstvu otroka, otroški dodatek, dodatek za veliko družino, dodatek za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ter delno plačilo za izgubljeni dohodek.

Z otroškim dodatkom se staršem oziroma otroku zagotovi dopolnilni prejemek za preživljanje, vzgojo in izobraževanje, kadar dohodek na družinskega člana ne presega zgornje meje dohodkovnega razreda po ZSDP. Pravico ima eden od staršev oziroma druga oseba za otroka s prijavljenim prebivališčem v Republiki Sloveniji. Višina otroškega dodatka se določi glede na uvrstitev družine v dohodkovni razred, pri čemer se upošteva povprečni mesečni dohodek na družinskega člana v preteklem oziroma predpreteklem koledarskem letu.

Pravice do družinskih prejemkov so vezane na prebivališče in ne na status zaposlitve. Otroški dodatek je odvisen seveda tudi od višine plačanih prispevkov vseh družinskih članov. Tako se tudi pri pravici do družinskih prejemkov samozaposleni ne razlikujejo od ostalih.

Vloga za uveljavitev pravice do otroškega dodatka, ki jo navaja državni svetnik, pa je enotna za vse vlagatelje. Pri vpisu dohodkov in prejemkov se v rubriko 110 vpisujejo dohodki iz dejavnosti - prispevki za socialno varnost, v rubriko 107 pa dobiček, ugotovljen na podlagi davčnega obračuna.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 18/07.